

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

2026

Srečno in naj nam vntiljak odigna
pesem o prijateljstvu, spoštovanju,
sodelovanju, hvaležnosti, iskrenosti,
ljubezni, zdnavju, sočutju,
pozitivnosti -

4 IZ OBČINE

Sprejeta Strategija
razvoja kmetijstva
v Občini Renče-
Vogrsko do leta
2034

24 KULTURA

Maša Šuligoj –
zmagovalka
5. Pevskega
festivala Pojmo
(z)godbo

31 ŠPORT IN REKREACIJA

Kotalkarski klub
Renče- Svetovno
prvenstvo 2025,
Beijing, Peking,
Kitajska

Kazalo

Beseda uredništva	stran	2
Županova beseda	stran	3
Iz občine	stran	4
Šola in vrtec	stran	11
Kultura	stran	19
Šport in rekreacija	stran	26
Ljudje, ki zaznamujejo čas in prostor	stran	35
Društva	stran	39
Zgodovina naših krajev	stran	42
Povedali so nam	stran	43
Zdravje je vrednota	stran	44
Dogodki	stran	44
Razvedrilo	stran	50
Obvestila	stran	51
Foto utrinki	stran	52

Leon Ropoša

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov *Občinskega lista*, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je 1500.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga
Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica,
Vesna Pahor, Tatjana Marvin, Irena Rován, Jasna Živec, Renata
Tischer in Jože Ropoša

Lektoriranje: Anja Nikolavčič

Strokovnih člankov ne lektoriramo.

Oblikovanje in grafična postavitev: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Grafika Soča d.o.o.

Datum izida glasila: 23. december 2025

Spoštovani

Včeraj

jesen, odeta v bakreni plašč, preoblači pogorišča preteklosti in s slikarjevo paleto barv svet le še oriše v odtenke spomina.

Danes

se v moči narave bohota bela kapa vrhov, ki v prahu tišine zamrzne čas in s hladnim dihom odstrani tančico med vidnim in nevidnim. V času vznikne nov dan, pot postane čas in spet je nov dan. Dan, ko nam narava v svoji neomajni čutečnosti niza pomen trenutka tišine slehernega razmisleka. V mistiki svojega hotenja naniza neznanke in v nas prebuja klic ter pokaže nežnost dotika slovesa starega, medtem ko neopazno postavlja temelj novemu, neznanemu. Njena skrivnostna pretkanost izražanja v nas prebrska balast in na površje odvrže, kar je dozorelo s smelostjo spoznanja slovesa.

Slovo

starega simbolizira le odmik nečesa zaključenega in nikakor ne omejuje stvarjenja s koncem, temveč se kot zadnji topli dan umakne v noč, v kateri tli iskra novega dne. Tistega novega, ki kuje trenutek prebujenja moči, zavedanja, sprejemanja in dopuščanja odkrivanja drugačnega. Tistega našega, ki v preobleki odigra nov začetek in konec, ki se nikoli ne konča, temveč nas vodi proti novemu začetku in globljemu razumevanju.

Drage občanke, dragi občani,

naj bo prehojena pot hvaležen poklon vsem nam, naši srčnosti in pogumu, da zmoremo stopati naprej, da zmoremo ljubiti eno. Naj zavedanje spregovori o pomenu enosti, o pomenu misli, besed in dejanj. Naj modrost razblini tančice in naj sonce raztopi ledene stopinje, da v miru in radosti vzklije novo seme, prepojeno z vrednostjo pomena velikosti vsakega življenja. Zato naj bo novo leto bogastvo notranje moči in tihega zaupanja v jutri ter naj postane prostor jasnine, prostor, kjer razprta dlan žari v obljubi, da vsak konec odpre vrata novim zgodbam, saj življenje je kot vrtiljak, enkrat te dvigne, drugič spusti, a vedno te pelje naprej, čeprav se ti zdi, da na mestu stojiš.

Srečno in naj nam vrtiljak odigra pesem o prijateljstvu, spoštovanju, sodelovanju, hvaležnosti, iskrenosti, ljubezni, zdravju, sočutju, pozitivnosti ...

vaš uredniški odbor

Irena Rován

Županova beseda

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Spoštovane občanke, spoštovani občani,

ko ob koncu leta pogledam na pot, ki smo jo skupaj prehodili, čutim predvsem hvaležnost. Hvaležnost za sodelovanje, potrpežljivost, dobro voljo in za vse pogovore, tudi tiste kritične, ki nam pomagajo, da Občino Renče-Vogrsko razvijamo v smeri, v katero verjamemo in ki nas kot skupnost povezuje.

Leto 2025 je bilo polno dela in izzivov. Zaključujemo gradnjo novih ekoloških otokov, sanacije po neurjih, posodobitve cest in poti ter številne manjše, a pomembne posege, ki vplivajo na vsakdanje življenje, od ureditve javnih poti in dvorišč pri šolah do novih pogodb za ogrevanje, osvetlitev in zimsko službo. Letos smo prejeli tudi državno subvencijo za sončne elektrarne, kar je lep korak k bolj zeleni občini.

Posebej ponosen sem na napredek pri protipoplavni varnosti. Protipoplavni zid v Renčah je že v fazi izvedbe, redno pote-

kajo koordinacije na terenu, za dvig ceste med Renčami in Bukovico pa čakamo na gradbeno dovoljenje. Zavedam se, da so ti projekti obsežni in zahtevni, a pomenijo dolgoročno varnost za naše domove, kmetije in podjetja. Tudi druge faze ukrepov in projekt v Oševlju se premikajo naprej, občasno počasneje, kot bi si želeli, vendar sistematično in z občutkom za ljudi, ki živijo na prizadetih območjih.

V ozadju se hkrati dogaja veliko tihega, a pomembnega dela: posodobitev OPN-ja, pridobivanje služnosti, projektiranje zelenih površin, priprava dokumentacije za šole in vrtce ter številni postopki, ki jih občani redko vidite, so pa temelj, da razvoj ne zastane.

Tudi družbeno življenje v naši občini ostaja živahno. Otroci, športniki, kulturna društva, upokojenci in številni prostovoljci so tudi letos dokazali, kako veliko srce ima naša skupnost. Vesel sem, da smo prejeli rekordno število prijav za štipendije in nagrade mladim talentom. Ponosni smo tudi na vse dogodke, srečanja, razstave

in pobude, ki polnijo naš koledar, vsaka od njih prispeva k občutku domačnosti in povezanosti.

Veliko energije smo letos usmerili tudi v projekte: tretjo fazo POŠ Bukovica, protipožarne poti, evropske projekte, razvoj turizma in podporo kmetijstvu. Po neurjih smo skupaj z vašo pomočjo evidentirali škodo in pomagali tistim, ki jih je narava najhuje prizadela. Pripravljamo proračun za leti 2026 in 2027, ki bo omogočil nadaljevanje zastavljenega razvojnega cikla.

Dragi občanke in občani,

ko opravimo delo, ko poslušamo drug drugega in ko znamo stopiti skupaj, smo kot skupnost izjemni. To se je letos še enkrat dokazalo. Hvala vam za zaupanje, za prijazno besedo, za konstruktivno kritiko in za to, da skupaj gradimo občino, v kateri je lepo živeti.

Želim vam mirne praznike, polne toplote in domačnosti. Novo leto naj vam prinese zdravje, zadovoljstvo in pogum za nove korake. Naj bo 2026 leto, v katerem ostanemo povezani, drug z drugim in z našo občino.

S spoštovanjem in lepimi željami

Tarik Žigon,
župan Občine Renče-Vogrsko

Sprejeta Strategija razvoja kmetijstva v Občini Renče-Vogrsko do leta 2034

Občinski svet Občine Renče-Vogrsko je na 19. redni seji dne 7. oktobra sprejel Strategijo razvoja kmetijstva do leta 2034 – temeljni dokument, ki načrtuje dolgoročni razvoj občinskega kmetijstva v smeri krepitve prehranske varnosti, lokalne samooskrbe in trajnostne rabe prostora.

Zakaj strategija?

Kmetijstvo je v naši občini že stoletja oblikovalo krajino, kulturo in gospodarstvo. Danes ostaja ključni nosilec lokalne samooskrbe, varuh naravnih virov in pomemben dejavnik kakovosti bivanja. Analizo stanja je pripravila **Biotehniška fakulteta Univerze v Ljubljani**, izvedbo in oblikovanje dokumenta pa **Regijska razvojna agencija ROD Ajdovščina**.

Občina se z dokumentom pridružuje skupni viziji petih občin Vipavske doline in goriškega Krasa, da s sodelovanjem ustvarijo dinamično, inovativno in mednarodno konkurenčno kmetijstvo.

Vizija do leta 2034

Naša vizija je, da postane območje Občine Renče-Vogrsko zgled trajnostnega razvoja. Kmetijstvo bo uspešna in rastoča gospodarska dejavnost, usmerjena v pridelavo kakovostne hrane ob skrbi za okolje. Kmetijska gospodarstva bodo primerljiva s slovenskimi in čezmejnimi glede velikosti, dohodkov in inovativnosti.

Prednostne usmeritve

Strategija temelji na enem strateškem cilju, ki se bo uresničeval v okviru petih

prednostnih usmeritev:

- Izboljšanje infrastrukture in tržne usmerjenosti kmetijskih gospodarstev – posodobitve, dopolnilne dejavnosti, skupni nastopi na trgu.
- Krepitev prehranske varnosti in promocija lokalne hrane – ozaveščanje potrošnikov, podpora kratkim dobavnim verigam.
- Trajnostno upravljanje naravnih virov in prilagajanje podnebnim spremembam – pametno kmetovanje, protipoplavni ukrepi, varovanje tal.
- Medsektorsko povezovanje – sodelovanje kmetijstva s turizmom, izobraževanjem in znanostjo.
- Ohranjanje tradicij, kulturne dediščine in podeželske krajine – obnova dediščinskih objektov, ohranjanje avtohtonih sort.

Ključni strateški projekti

Občina je izpostavila več pomembnih projektov:

- sanacijo namakalnega sistema Vogršček,
- ureditev prostora Goletko za predstavitev in trženje lokalnih produktov,
- vzpostavitev kalilnice zelenih idej Coworking ILOUCA,
- nadgradnjo e-platforme Tržnica na borjaču.

Ti projekti bodo prispevali k inovativnemu razvoju in boljši prepoznavnosti naših kmetijskih pridelkov.

Strategija razvoja kmetijstva do leta 2034 je povabilo k sodelovanju vseh deležnikov – kmetov, institucij, podjetij in občanov. Samo s skupnimi močmi bomo lahko dosegli vizijo, da naše kmetijstvo postane temelj trajnostnega razvoja in kakovostnega življenja v občini. •

 Občinska uprava
 arhiv Občine Renče-Vogrsko

Spoštovani občanke in občani,

pred nami je čas praznikov – najlepši čas v letu, ko se tradicionalno zberemo v krogu družine in prijateljev. Želim vam, da v teh dneh doživite pravi mir, toplino in veselje, ki naj vas navdihnejo tudi v prihajajočem letu.

Mirne in blagoslovljene božične praznike.

Čestitam vam ob državnem prazniku, dnevu samostojnosti in enotnosti. Ta dan je ključen opomin na našo skupno pot, moč enotnosti in odgovornosti, ki jo imamo do naše skupnosti. Spoštujmo spomin na zgodovinske dogodke, ki so nas združili in pred 35 leti omogočili rojstvo naše države.

Leto, ki prihaja, naj bo polepšano z nasmehi, iskrenostjo, srečo in predvsem z zdravjem.

Naše skupno delo pa naj bo nagrajeno s prijaznimi odnosi in dobrim sodelovanjem.

Srečno in uspešno 2026.

Marko Švara, podžupan in občinski svetnik Občine Renče-Vogrsko

Naša dolina, naš turizem

Rubrika strokovne vodje za turizem Zavoda za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina

Turizem nismo mi in oni. Turizem smo vsi – prebivalci, ponudniki, obiskovalci. Z novo mesečno rubriko Naša dolina, naš turizem, ki jo začnemo v sodelovanju z **Občinskim listom**, želimo prebivalcem približati dogajanje na področju turizma, razvojne usmeritve destinacije in delo **Zavoda za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina**. Rubrika bo namenjena aktualnim temam, vpogledom v naše projekte in razmisleku o tem, kako lahko turizem postane skupna zgodba vseh nas. V poletnih mesecih smo med prebivalci izvedli anketo o odnosu do turizma. Rezultati ankete kažejo, da so prebivalci z razvojem turizma zmerno zadovoljni, a pričakujejo večjo vključenost pri načrtovanju, boljše obveščanje in ravnotežje med razvojem in trajnostjo. Celotno poročilo ankete si lahko preberete na spletni strani Zavoda (Turizem Nova Gorica in Vipavska dolina) v zavihku Zelena shema slovenskega turizma.

Turizem se nikoli ne razvija po naključju. Zgodbo pišejo podatki, ljudje in skupne odločitve. Zato me veseli, da so turistični kazalci za leto 2025 zelo spodbudni in kažejo, da Vipavska dolina skupaj z Novo Gorico stopa na zemljevid vse bolj iskanih slovenskih destinacij.

V obdobju januar–september smo na ravni treh občin destinacije zabeležili 102.356 prihodov turistov in 206.308 prenočitev – to pomeni občutno rast v primerjavi z lanskim letom. Še posebej velja izpostaviti, da obiskovalci v naši dolini ostanejo v povprečju dva dni, kar je pomemben korak v smer, ki si jo je destinacija zadala v Strategiji trajnostnega razvoja.

Tudi Občina Renče-Vogrsko beleži zelo lepe rezultate. Število prihodov turistov se je povečalo za 36,8 %, število prenočitev pa za 21,7 %. V občino prihajajo predvsem tuji turisti (80 %), največ iz Italije, Madžarske, Nemčije, Bosne in Hercegovine, Avstrije, Srbije, Poljske, Francije in Romunije, prav tako pa se krepí število domačih obiskovalcev.

Takšni rezultati niso samoumevni. V Strategiji do leta 2030 smo si zadali tri ključne cilje: izboljšati upravljanje destinacije in sodelovanje deležnikov, dvigniti kakovost turistične ponudbe ter postopoma podaljšati dobo bivanja, hkrati pa zagotoviti skladen in trajnosten razvoj, ki krepí kakovost življenja prebivalcev. Zavod tako pripravlja program dela za leto 2026, usklajen s temi cilji.

K doseženim rezultatom je pomembno prispevalo delo številnih partnerjev na destinaciji in izven nje. V letu 2025 smo izvedli predstavitev na številnih domačih in tujih sejnih, gostili novinarske in študijske ture, skozi vse leto izvajali promocijske kampanje s poudarkom na **outdooru**, kulturi, kulinariki in vinu ter razvijali nova

doživetja, ki obiskovalcem približajo prostor na avtentičen način. Pomembno vlogo igra tudi sodelovanje z razvojnimi agencijami, občinami, ponudniki, društvi in drugimi organizacijami, ki skupaj soustvarjajo podobo destinacije.

Takšno partnerstvo je ključno, saj turizem ni področje posameznika – je skupno delo, ki se mora poznati v kakovosti ponudbe in kakovosti življenja lokalnega prebivalstva. Turizem se gradi skupaj – z idejami, pogovorom, odprtostjo.

Vabim vas, da spremljate rubriko Naša dolina, naš turizem in z nami delite svoje poglede, saj bomo le skupaj poskrbeli, da ostane Vipavska dolina prostor, kjer se lepo živi – in kamor se obiskovalci radi vračajo.

Za mnenja, predloge ali vprašanja mi lahko pišete na: **katja.kralj@vipavskadolina.si**.

Vabljeni pa tudi k osebnemu obisku v TIC Ajdovščina (Prešernova 9, Ajdovščina) – od ponedeljka do petka od 10. do 16. ure.

Spremljajte nas tudi na družbenih omrežjih: Facebook: Javni zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina, Vipavska dolina - Vipava Valley
LinkedIn: Vipavska dolina – Tourism / Turizem •

 Katja Kralj, Strokovna vodja za turizem, Zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina

 arhiv Zavoda za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina

Rožnato drevo – simbol upanja, preventive in povezanosti skupnosti

Oktobra, ki ga po vsem svetu zaznamujejo aktivnosti ozaveščanja o raku dojk, se je tudi **Občina Renče-Vogrsko** pridružila pobudi **Združenja Europa Donna Slovenija**. To že tradicionalno po Sloveniji občinam podarja sadiko rožnatega drevesa, živega simbola upanja, moči in preventive.

Letos je rožnato drevo našlo svoj prostor tudi v naši občini. Slovesno ga je posadil župan **Tarik Žigon**, s čimer je občina simbolično izrazila podporo vsem ženskam, ki se soočajo z diagnozo raka dojk, ter hkrati poudarila pomen preventivnih pregledov in samopregledovanja. Drevo se nahaja v parku poleg Kulturnega doma Bukovica.

Posajeno rožnato drevo bo v prihodnjih letih raslo in cvetelo kot trajni opomnik pomena preventive. Hkrati bo predstavljalo simbol povezanosti občanov in občanov v skrbi za zdravje in življenje. Vsako leto, ko bo drevo znova zacvetelo, nas bo spomnilo, da je zdravje skupna odgovornost in da lahko z majhnimi koraki naredimo veliko – z rednim samopregledovanjem, z udeležbo v presejalnih programih in s spodbudo bližnjih.

Občina Renče-Vogrsko se zahvaljuje Združenju Europa Donna Slovenija za

donacijo in za izjemno delo, ki ga opravlja na področju ozaveščanja, podpore in preventive. Naj rožnato drevo ostane simbol poguma, solidarnosti in upanja, ki povezuje našo skupnost, danes in v prihodnjih letih. •

✍ Občinska uprava
📷 Ksenja Sulič

Civilna zaščita Občine Renče-Vogrsko bogatejša za novo intervencijsko kombi vozilo

Civilna zaščita Občine Renče-Vogrsko je bogatejša za novo intervencijsko kombi vozilo, ki ga je poveljnik Civilne zaščite **Milivoj Perkon** uradno prevzel v petek, 21. novembra. Nabava je bila izvedena v sklopu projekta KARST ADAPT, ki ga sofinancira Evropska unija v okviru Programa Interreg VI-A Italija-Slovenija. Vozilo predstavlja pomembno nadgradnjo zmogljivosti lokalne zaščite in reševanja ter bo za občino v prihodnjih letih imelo ključno operativno vrednost.

Ključni nameni novega vozila

Novo vozilo predstavlja ključni element pri dvigu varnosti, odzivnosti in odpornosti na podnebne spremembe v občini. Zaradi modularne zasnove bo uporabno v širokem spektru intervencij, še posebej pa bo podpiralo ekipo prve pomoči Civilne zaščite, ki deluje ob elementarnih nesrečah. Namenjeno je trem osrednjim sklopom uporabe:

- prevoz oseb (do devet oseb),
- snemljiv modul za nujno prvo pomoč (komplet prve pomoči, snemljiva nosila, dodatna postelja),
- snemljiv modul za prevoz živali, predvsem drobnice, pri evakuacijah.

Prav ta prilagodljivost omogoča, da se vozilo v zelo kratkem času preuredi glede na specifične potrebe intervencije, od reševanja ob poplavih, potresih in požarih do zagotavljanja prve pomoči in evakuacije prebivalcev ali živali. Vozilo ima tudi možnost preureditve v štabno vozilo s pisarno in TV-ekranom.

Tehnične značilnosti:

- homologirano specialno intervencijsko vozilo,
- mere: do 6,0 m (d) × 2,2 m (š) × 2,6 m (v),
- največja masa 3.500 kg,
- motor diesel EURO 6, min. 130 kW, pogon 4 × 4, blokada diferenciala,
- vlečna teža 6.000 kg,
- celoletne gume, klimatska naprava, meglenke, parkirni senzorji,
- nožna stopnica pri drsnih vratih, dvokrilna zadnja vrata,
- dodatni AGM-akumulator, ojačan alternator, inverter 12 V/220 V (2.000 W),
- intervencijska svetlobna in zvočna signalizacija z močjo sirene min. 117 dB,
- kamera za vzvratno vožnjo in nadzor mrtvega kota,
- DMR-radijska postaja sistema ZARE,
- strešni prtljažni sistem in lestev, vpenjalne letve za snemljive klopi.

Novo vozilo pomeni pomemben korak pri dvigu pripravljenosti lokalne skupnosti na izredne dogodke, ki jih povzročajo podnebne spremembe. Sodobna oprema, večja mobilnost in dopolnitev ključnih zmogljivosti Civilne zaščite bodo pripomogli k hitrejšemu, varnejšemu in bolj usklajenemu odzivanju ob nesrečah, ki ogrožajo življenje, zdravje ali premoženje ljudi. •

 Milivoj Perkon, Ksenja Sulič in Matjaž Zgonik
 Matjaž Zgonik

Ob koncu starega in začetku novega leta vam želim, da znate videti tiste, ki jih drugi spregledajo, da najdete pot do tistih, ki potrebujejo bližino, in da podarite del sebe tam, kjer je toplina redka.

Naj bodo vaši dnevi prežeti ne le z veseljem, temveč tudi z močjo, da ga delite, in ne le z vašim smehom, ampak z nasmehi, ki jih podarjate drugim. Želim vam, da bližine ne le iščete, ampak da bližina ste. Sami sebi, vam bližnjim in vsem ostalim. Naj nas praznični čas spomni, da čarobnost decembra zares zaživi šele, ko jo delimo z vsemi, tudi s tistimi, ki je sami ne morejo začutiti.

Vam in vašim najbližjim želim, da bodo decembrski prazniki razlog za veselje, nežnost in srečo, novo leto pa naj vam ustvari najlepše možnosti, da uresničite svoje sanje in sanje drugih.

Andraž Furlan, podžupan in občinski svetnik Občine Renče-Vogrsko

Pobratenje Občine Renče-Vogrsko z Občinami Sami (Grčija), Brignoles (Francija), Mondoví (Italija) – Z mladimi iz občine na evropskem projektu v mestu Mondoví v Italiji

Za Martinov vikend so se župan in predstavniki občine skupaj z mladimi iz občine odpravili v regijo Piemont v Italijo, natančneje v mesto Mondoví. Na tridnevnem delovnem obisku evropskega projekta, ki naslavlja tematiko miru in odsotnost vojne, so se povezali mladi in predstavniki štirih občin iz Evropske unije.

ga zidu – obletnica združene Evrope, je župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon** podpisal pogodbo o pobratenuju, sodelovanju in izmenjavi dobrih praks Občine Renče-Vogrsko z Občinami Sami (Grčija), Brignoles (Francija), Mondoví (Italija). V pogodbi o pobratenuju je zapisano: »Ob upoštevanju skupnega sodelovanja v evropskem programu »CERV« v okviru projekta »E.N.C.O.R.E.« ter zavedajoč se popolnega soglasja glede ciljev varovanja

in spodbujanja pravic ter vrednot, zapisanih v pogodbah Evropske unije, občine Brignoles, Mondoví, Renče-Vogrsko in Sami podpisujejo pogodbo o pobratenuju, katere namen je spodbujati izmenjavo družbenih, kulturnih in turističnih pobud ter najboljših praks.« •

in Občinska uprava

Med drugimi aktivnostmi so mladi skupaj porisali zid miru, ki je postavljen v centru mesta Mondoví. V govoru mladih je na odprtju mlada udeleženka povedala: »Mir je kot roža, potrebno jo je zalivati, da raste. V teh časih, ko je preveč agresije in sovraštva, je to še toliko bolj pomembno.« Projekt vodi mesto Mondoví (Italija) v okviru razpisa TWINNING-CERV-2024-CITIZENS-TOWN-TT. Cilj projekta je razvijati aktivno sodelovanje med sodelujočimi občinami. Projekt bo združeval državljane z namenom spodbujanja evropskega državljanstva ter izboljšanja pogojev za družbeno, državljansko in demokratično udeležbo. Aktiviral bo oblike državljanske participacije v sodelovanju s civilno družbo, da bi spodbudil nov koncept miru.

Zadnji dan srečanja, 9. novembra, ko praznujemo obletnico padca berlinske-

Občina Renče-Vogrsko

RRA Severne Primorske – z znanjem, povezovanjem in trajnostjo za razvoj regije

RRA Severne Primorske d.o.o.

Nova Gorica tudi v letu 2025 dokazuje, da z znanjem, povezovanjem in predanostjo ustvarja priložnosti za ljudi ter spodbuja razvoj regije. Kot vodilni in strokovni partner sodeluje pri več pomembnih projektih, ki povezujejo podjetnost, inovativnost in trajnostni turizem, s tem pa soustvarja prihodnost Goriške, ki temelji na znanju, ustvarjalnosti in spoštovanju do okolja.

V okviru **Lokalne akcijske skupine LAS V objemu sonca**, kjer je bila vodilni partner Regijska razvojna agencija Severne Primorske d.o.o. Nova Gorica, se je v partnerstvu z **Občino Renče-Vogrsko**, **Občino Miren-Kostanjevica** in Mestno občino Nova Gorica, **Konjeniškim društvom Soča, Dejanom Strgarjem** ter domačimi ponudniki v letu 2025 uspešno zaključil pomemben projekt, ki promovira konjenišvo ter pospešuje povezanost ponudnikov konjeniškega turizma.

V občini Renče-Vogrsko konjeniška pot že dolgo povezuje vasi in ljudi. Na območju Renč pot pelje mimo prepoznavnih točk:

Jeklenega mostu čez Vipavo, renškega gradu s kostanjevim drevoredom, opuščene glinokopne kotanje s ptičjo opazovalnico ter spominske in sakralne dediščine v središču kraja. Pot je učilnica na prostem, ki spoji naravo, zgodovino in lokalno ustvarjalnost.

V novem projektu LAS V objemu sonca je trasa razširjena proti Novi Gorici, povezani sta Vipavska dolina in Kras. To je še posebej pomembno za občine, kjer je pot že živela. Nadgradnja jim prinaša večjo prepoznavnost, več obiskovalcev in nove ideje za razvoj.

Projekt prinaša boljše označene poti ter prijazne postanke z urbano opremo, zato so izleti varnejši in udobnejši za jezdece, pohodnike in kolesarje. Spodbuja lokalne pobude, zelene storitve in izdelke, skrbi za urejeno naravno okolje ter dviga kakovost življenja prebivalcev. Hkrati odpira priložnosti domačim ponudnikom: konjeniškim društvom, kmetijam z dopolnilnimi dejavnostmi in gostincem, ki lahko oblikujejo privlačna doživetja ob poti.

Projekt je sofinancirala Evropska unija iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Republika Slovenija v okviru Programa razvoja podeželja, ukrep Leader.

Skupaj odpiramo poti do zdravih, zelenih doživetij in utrjujemo mrežo ponudnikov, ki skrbijo, da je obisk ob Vipavi prijeten, varen in doživet. Vabljeni, da jo odkriate z občutkom za naravo in spoštovanjem do prostora, ki ga delimo. •

in RRA Severne Primorske d.o.o. Nova Gorica

*Spoštovane občanke,
spoštovani občani!*

*Naj vas v božično noč in novo leto
popelje duh božiča, ki naj vam prinese
obilico sreče, zdravja in uspeha.
Prav tako vam iskreno čestitam ob
dnevu samostojnosti in enotnosti ter
vam želim lepo praznovanje.*

*Viktor Trojer,
občinski svetnik Občine Renče-Vogrsko*

Nasmeh pozdrava

Nasmeh in »Joj, kako sem vas vesela,« sta le pikica povedi. Sta tista črka, spomin, ki kot pečat v ognju in deroči reki ne izblini preteklosti. Tako kot srce rodi novo srce, slovo rodi nov začetek. Čeprav je neznan in drugačen, je večno zapisan z odtisom zapuščine dotika spomina, ki ne pozna neznanega, le korak za korakom se mu premika nasproti, dokler stara pot ne postane nova in svetla.

Zato **Vladka**,

naj le nasmeh v neskončnost riše tebi obraz
in naj sreča sebe ljubiti postane pomen tvoje Biti.

Naj bodo spomini, včeraj, danes, jutri le trenutek tega trenutka
in naj pišejo novo zgodbo tvoje podobe v sreči, zdravju in zadovoljstvu.

 Uredniški odbor

In dan piše novo zgodbo, **novi nasmehi** se predstavijo.

Z leve proti desni: Ksenja, Bojan, Jana.

Ksenja Sulič

Imam dolgoletne izkušnje na področju dela z ljudmi in raznolikimi ranljivimi skupinami. Karierno pot sem začela v izobraževanju odraslih, kjer sem na ljudskih univerzah v Ajdovščini in Postojni vodila računalniške tečaje in izobraževanja s področja uporabe pametnih telefonov za starejše. Kot mentorica v programu PUM-O (Projektno učenje za mlajše odrasle) sem soustvarjala razvojne projekte mladih in sodelovala pri številnih mednarodnih pobudah, ki so krepile kompetence udeležencev ter povezoval organizacije iz različnih držav.

Pri delu redno sodelujem z društvi, zavodi in drugimi institucijami, saj verjamem, da kakovostni programi nastajajo predvsem tam, kjer se prepletajo izkušnje, znanje in različne perspektive. Trenutno na Občini Renče-Vogrsko delujem kot višja svetovalka za družbene dejavnosti. Delo mi prinaša veliko zadovoljstva, ker vključuje neposredno sodelovanje z ljudmi ter ponuja stalne priložnosti za rast in strokovno izpopolnjevanje.

V prostem času se najraje posvetim kolesarjenju. Prevozila sem številne zahtevne

prelaze, med njimi Stelvio, Mangart, Vrščič, Gavio, Mortirolo in Passo delle Radici. Od domačih poti mi je najljubši vzpon na Predmejo, ki upravičeno slovi kot kraljica kolesarskih cest. Rada tudi vrtičkam in pečem, saj mi ustvarjanje na vrtu in v kuhinji predstavlja sprostitvev po dinamičnem delovnem dnevu.

Svoj poklic doživljam kot poslanstvo, saj me delo z ljudmi izpolnjuje, sodelovanje z različnimi deležniki pa me vedno znova navdihuje, da ostajam odprta, ustvarjalna in predana skupnosti, v kateri živim in delam. •

Bojan Makuc

Bojan Makuc je diplomirani ekonomist z bogatimi izkušnjami na področju vodenja investicijskih projektov v gospodarskem sektorju. Karierno pot je več let usmerjal v pripravo in izvajanje zahtevnih investicijskih projektov tako doma kot v tujini, zaradi česar dobro razume kompleksnost projektnega vodenja, finančnega načrtovanja in sodelovanja z različnimi deležniki. Prav to strokovno znanje bo pomembno prispevalo k učinkovitemu izvajanju investicij naše občine v prihodnjih letih.

Zaposlen je na delovnem mestu višji svetovalec za investicije in gospodarske javne

službe v Oddelku za okolje in prostor. Njegovo delo zajema pripravo in koordinacijo investicijskih projektov, sodelovanje z upravnimi organi, projektanti, izvajalci in nadzornimi organi ter spremljanje finančnih in časovnih okvirov posameznih investicijskih projektov.

Trenutno je vpet v več ključnih projektov, ki so za našo občino strateškega pomena. Med njimi so obsežne protipoplavne ureditve, ki vključujejo Ukrep 1 in vse tri faze Ukrepa 2, projekt Zmanjšanje poplavne ogroženosti porečja Vipave – faza 1, projekt Povezovalni fekalni kanal Renče–Bilje–Orehovlje, ki bo dolgoročno izboljšal

komunalno infrastrukturo in razbremenil obstoječe sisteme.

Med njegovimi nalogami je tudi projekt Zelena infrastruktura v Bukovici in projekt Umirjanje prometa na državni cesti Bukovica–Volčja Draga, katerega cilj je predvsem izboljšanje prometne varnosti in kakovosti bivanja ob glavni prometnici. Poleg tega je zadolžen tudi za celostno prometno strategijo v naši občini s ciljem izboljšati kakovost bivanja, povečati pozitivne učinke na okolje in zdravje, izboljšati prometno varnost, mobilnost in dostopnost ter izboljšati podobo naše občine. →

→ Z njegovim prihodom občinska uprava pridobiva sodelavca, ki združuje izkušnje iz gospodarstva in potrebe lokalnega

okolja. Njegov prihod krepi strokovne kapacitete občinske uprave in podpira uresničevanje razvojnih ciljev na podro-

čju gospodarske javne infrastrukture in okolja. •

Jana Bavdaž

Jana Bavdaž je univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture, pooblaščenka arhitektka in prostorska načrtovalka z licenco ZAPS PA PPN 1129. Zaposlena je na Oddelku za okolje in prostor. Ima dolgoletne izkušnje s projektiranjem

vseh vrst objektov na območju celotne Slovenije, pred zaposlitvijo na občini pa ni nikoli delala v javnem sektorju. Zastopa arhitekto Severno-primorske regije pri Zbornici za arhitekturo in prostor Slovenije in sodeluje v izvršnem odboru Društva

primorskih arhitektov. V prostem času veliko bere, doma se ukvarja z manjšimi gradbeno-obrtniški deli, občasno smuča in potuje, najraje pa jadra – tri do štiri tedne letno, v mislih pa ves čas. •

Tanja Zorn Stepančič

Sem **Tanja Zorn Stepančič** in sem s 1. julijem prevzela mesto predsednice **Rdečega križa Renče** (KO RK Renče). Opravljanje te funkcije sem sprejela s častjo in zavezanjem ter željo, da bi lahko pomagala našim ljudem v občini, ki se na tak ali drugačen način znajdejo v stiski.

Moje življenje se prepleta s skrbjo za moje tri otroke in nešteto živali, ki jih imava z možem na najini kmetiji. Čut za živali in ljudi je bil nekako vedno zasidran v

meni in zato se v prostem času ukvarjam tudi s prostovoljstvom. Iskrice v očeh ljudi, ki jih osrečiš z lepo besedo ali gesto, ti polepša dan.

Srečna sem, da živim v kraju, ki je še vedno dovolj majhen, da se ljudje med seboj poznamo in lažje vidimo, če je med nami nekdo, ki potrebuje pomoč ali se je znašel le v začasnih stiskah. Želela bi si, da bi naši ljudje ne ostali sami in nevidni.

Rožica Žvanut je svoje poslanstvo ogromno let opravljala z močnim občutkom humanosti in dušo in srcem, zato si želim, da bi nadaljevala njeno pot na isti način.

Ni treba, da se ljudje, ki so že tako nevidni, borijo sami. Zato bi si želela, da bi se mi vsi obrnili okoli sebe in videli tudi tisto, kar je očem skrito. Naj bodo bližajoči se prazniki polni toplote, lepih besed in nepozabnih trenutkov ter radosti prav za vse nas. •

Obvestilo o izvajanju brezplačnih prevozov za starejše in invalide

Ponovno vas obveščamo, da se v Občini Renče – Vogrsko izvajajo brezplačni prevozi starejših in invalidov s stalnim prebivališčem v Občini Renče-Vogrsko. Prevoze bo tudi v letošnjem letu izvajalo **Društvo paraplegikov Severne Primorske**. Prevozi se lahko uveljavljajo na naslednjih relacijah:

- do ambulant Zdravstvenega doma Nova Gorica – Osnovno varstvo in Zdravstvenega doma Nova Gorica – Zobozdravstveno varstvo,
- do Splošne bolnišnice »dr. Franca Derganca« Nova Gorica,
- do javnih ustanov na območju občin Renče-Vogrsko, Šempeter pri Gorici in Mestna občina Nova Gorica (zdravstveni domovi, lekarne, poštni uradi, banke, upravna enota, Center za socialno delo,...),
- 3 x letno na pregled v druge bolnišnice v Sloveniji,
- ter nazaj do doma uporabnikov.

Prevozi za nujne zdravniške preglede z napotnico v zdravstvene ambulante izven občin Renče-Vogrsko, Šempeter pri Gorici in Mestna občina Nova Gorica se lahko izvedejo le po predhodni odobritvi s strani občine.

Prednost imajo prevozi do zdravstvenih ustanov.

Za uveljavitev prevoza se je potrebno prijaviti po telefonu št. **05/300-28-22** ali **040 543 338** (ga. Mirjam Colja) **najmanj sedem dni pred prevozom.**

Urnik prijav:

- ponedeljek, torek, četrtek, petek od **8.00** do **12.00**,
- sreda od **12.00** do **16.00**.

Proste termine si lahko ogledate tudi na koledarju na spletni strani Društva paraplegikov:

<http://www.drustvo-go-pa.si/prevozi>.

Ksenja Sulič in Matej Gruden

Otroci iz Vrtca Bukovica obiskujejo potujočo knjižnico – bibliobus

Potujoča knjižnica Goriške knjižnice Franceta Bevka že vrsto let skrbi, da knjige najdejo pot tudi tja, kjer knjižnice ni v bližini.

Bibliobus prihaja v Bukovico enkrat mesečno. Poleg šolarjev in drugih krajanov se tja odpravljajo tudi vrtčevski otroci z vzgoji-

teljicami. Ob prihodu mobilne knjižnice se otrokom vedno nariše nasmeh na obraz. Avtobus je namreč na zunanji strani olepšan s pisanimi ilustracijami. V notranjosti jih pričaka toplo in prijetno vzdušje. Police so polne slikanic, zgodb, pesmi, stripov in drugih knjig. Otroci imajo priložnost pobrskati po otroških policah in izbrati knjigo, ki jih najbolj pritegne.

Takšni obiski so otrokom zelo dragoceni, saj jim približajo knjigo na prijeten in doživet način ter jih spodbujajo k branju. •

 Mojca Črnologar Merljak

 Mojca Črnologar Merljak in Ivana Remec

Pouk v naravi – učenje z vsemi čutili

Prvošolci **Osnovne šole Renče** smo se odpravili na pouk v naravo, kjer smo združili učenje z igro in raziskovanjem. Obiskali smo bližnji gozd, kjer smo z vsemi čutili spoznavali spremembe v naravi. Prisluhnili smo zvokom gozda, vohali jesenski zrak, otipavali različne materiale ter opazovali barve in oblike naravnih plodov.

Nabrani naravni material smo razvrščali po dolžini, obliki in barvi. Ugotavljali smo, česa je več, manj ali enako. Preštevali smo

plodove in iz kamenčkov oblikovali števila. Za vsak gozdni plod smo šteli število zlogov in za vsak zlog položili en kamenček.

Učenje v naravi je bilo zabavno, ustvarjalno in poučno. Uporabili smo znanje iz

matematike, naravoslovja in jezika, hkrati pa smo razvijali sodelovanje, natančnost in opazovanje. Veselimo se naslednjega dneva v naravi. •

 in Teja Turel

Teden otroka na Osnovni šoli Renče– Prijaznost ti bo krila dala

V tednu od 7. do 11. oktobra smo na naši šoli obeležili Teden otroka, ki je letos potekal pod geslom: »Prijaznost ti bo krila dala – vedno reci prosim in hvala.« Učenci od 1. do 5. razreda so se skozi različne dejavnosti učili pomena prijaznosti, spoštovanja in moči prijaznih besed.

Vsak dan je bil poseben in obarvan z zanimivimi dejavnostmi. Učenci so skupaj risali in ustvarjali z vrstniki, kjer so skozi umetnost izražali, kaj zanje pomeni prijaznost. Ob pripovedovanju zgodb o prijaznosti so spoznali, kako lahko tudi majhna dejanja naredijo velik vtis.

Zelo živahno in poučno je bilo pri igri vlog, kjer so se učenci postavili v različne situacije in iskali prijazne rešitve. Skupaj so oblikovali plakate, ki zdaj krasijo avlo in nas vsak dan opominjajo na moč prijaznih besed.

V okviru kreativne naloge so učenci pisali pisma prijaznosti, v katerih so se zahvalili sošolcem, učiteljem ali družinskim članom. Še posebej pa smo se poglobili v pogovor o »magiji besed«, kjer smo skupaj odkrivali, kako besede vplivajo na naša čustva in odnose.

Teden otroka je bil čudovita priložnost, da se ustavimo, začutimo drug drugega

in skupaj ustvarjamo bolj prijazen svet. Verjamemo, da so učenci s seboj odnesli pomembno sporočilo – prijaznost resnično daje krila. •

in Teja Turel

Spoštovani krajanj,

skupaj ustvarjamo spodbudno in vključujoče učno okolje, v katerem naši otroci učinkovito in varno pridobivajo znanje, razvijajo svoja močna področja in se razvijajo v odgovorne, sočutne in odzivne posameznike družbe, ki jo sooblikujejo.

Naša šola je središče manjše lokalne skupnosti, ki nam omogoča velike priložnosti za skupno bivanje in razvoj, je do nas zelo podpirna in nam pomaga ovire spreminjati v izzive, ki vodijo do napredka.

Naj se v letu 2026 izpolnijo vse tiste želje, ki naredijo trenutke lepe in ljudi srečne.

*Tjaša Petrovčič,
v. d. ravnateljja OŠ Renče*

Obisk starih staršev v Vrtcu Renče

Čeprav je bil v petek, 14. november, precej turoben dan, je v našem vrtcu vladalo veselo vzdušje. Nestrpno smo pričakovali prav poseben obisk, naše none in nonote, babice in dedke ...

Na vrtčevskem igrišču smo jim pripravili kratek program. Otroci so pokazali, kaj vse počnejo v vrtcu. Za ta dan so se še posebej potrudili. Babice in dedki pa so jih ganjeno opazovali in jim poklonili glasen aplavz. Otroci so pripravili darilca in jih poklonili starih staršem, da se bodo ob pogledu nanje lahko spominjali prijetnih trenutkov, ki so jih preživeli z vnučki. Sledila je pogostitev s kavico in keksi ter sladkanje s kostanjem, ki sta ga spekla **Julijina nonota**. Urica je kar prehitro minila in že je bil čas za slovo. Veliko otrok je skupaj s starimi starši odšlo domov.

Vsi skupaj komaj čakamo naslednje jeseni, da se znova srečamo. •

OŠ Renče

Kulturni dan – antika

V Tednu otroka smo na **OŠ Renče** organizirali kulturni dan na temo antike za učence od 6. do 9. razreda, in sicer na podlagi dobre prakse v lanskem šolskem letu na temo renesanse. Kulturni dan je potekal drugače od ustaljenega pouka zaradi več razlogov.

Učence smo razdelili v 14 heterogenih skupin, kar pomeni, da niso bili razdeljeni po običajnih razredih in oddelkih, pač pa je pouk potekal v manjših skupinah, v katerih je bilo največ deset učencev, ki so bili starostno pomešani od 6. do 9. razreda. Tudi prizorišče pouka niso bile samo učilnice, pač pa tudi knjižnica, računalnica, telovadnica, hodniki, pisarna psihologinje, šolska kuhinja ...

Učencem smo želeli obdobje antike približati s čim več zornih kotov, tako z zgodovinskega, umetniškega, humanističnega kot filozofskega, športnega, kulinaričnega, etičnega in znanstvenega, želeli smo, da so učenci aktivni, da raziskujejo, sodelujejo in se ob vsem tem seveda tudi učijo.

Strokovni delavci šole smo na podlagi ciljev učnih načrtov ponudili 14 delavnic,

in sicer: Hipokratovo medicino, snemanje dokumentarnega filma, antično kuharsko delavnico, antični vsakdanjik, sproščanje in trganko, Alexander in Livija odkrivata antiko, izdelavo mozaika, olimpijske igre na OŠ Renče, izdelavo makete koloseja, antično matematiko in rimska števila, žlička oljčnega olja na dan – odžene zdravnika stran, *ancient escape room*, antični mit v treh jezikih in eureka! Arhimed odkrije vzgon.

Antični dan smo začeli z uvodnimi 15 minutami, kjer so razredniki učencem predstavili osnovne značilnosti obdobja in vozni red dneva, nato pa smo se vsi skupaj najprej razgibali v telovadnici in sledili antičnemu zgledu »zdrav duh v zdravem telesu«.

Sledilo je delo po skupinah, ki so se menjale na 90 minut. Vsaka skupina je obiskala dve delavnici, ki sta bili tako zastavljene, da je vsaka skupina sodelovala pri eni znanstveni in drugi bolj humanistično-

umetnostni vsebini. Vmes je ekipa za pripravo dokumentarnega filma snemala in fotografirala. Čisto na koncu pa so se učenci spet zbrali po razredih in z razredniki opravili kratko evalvacijo dneva.

Tako učenci kot učitelji smo bili zadovoljni. Vrvež po razredih in motivacija za delo sta bila visoka. Nastali so čudoviti izdelki, ki krasijo naše hodnike in pričajo tem, da je potrebno v naše učilnice vnesti sveže pristope, ki temeljijo na raziskovanju, čim bolj aktivni vlogi učenca, povezavi več predmetnih področij hkrati, kot poteka življenje okoli nas. Ne po predalčkih in predmetnih področjih, pač pa celostno, torej med- in nadpredmetno. •

Mojca Saksida
 arhiv OŠ Renče

Učenci in zaposleni na Podružnični šoli Vogrsko se ob koncu leta s ponosom ozremo na številne skupne trenutke, ustvarjalne izzive in drobne uspehe, ki smo jih dosegali. Vse to lahko dosegamo le medsebojno povezani in hvaležni smo za podporo, sodelovanje in prijazne misli.

Naj bo novo leto 2026 polno iskric radovednosti, toplih stikov, poguma za nove korake ter veselja do učenja in življenja. Želimo vam zdravja, medsebojne povezanosti in veliko lepih trenutkov.

Srečno in vse dobro v novem letu.

*Nadja Pahor Bizjak,
vodja POŠ Vogrsko*

Množični tek otrok na OŠ Renče

Atletska zveza Slovenije je tudi letos pripravila množično akcijo, s katero želi ozavestiti pomen zdravega načina življenja in pri otrocih spodbuditi prve atletske korake. V

petek, 12. septembra, so se učenci od 1. do 3. razreda na **Osnovni šoli Renče** udeležili množičnega teka otrok v Sloveniji s sloganom »Začni mlad, tekmuje pošteno.«

Nekaj utrinkov s teka si lahko ogledate na fotografijah. •

✎ in 📷 Teja Turel

Ogled knjižnice Damirja Feigla in Kino je naš magnet

Učenci 7., 8. in 9. razredov **OŠ Renče** s strokovnimi delavci šole smo se 7. oktobra v okviru **Tedna otroka** odpravili v Gorico v Italijo.

Najprej smo si ogledali knjižnico Damirja Feigla, ki se nahaja na ulici Corso Giuseppe Verdi. Tam smo se razdelili v dve skupini in prisluhnili predstavitvi knjižnice in njene zgodovine. Njena posebnost je to, da se nahaja v Italiji in hrani knjige, ki so večinoma v slovenskem jeziku. Prvotna knjižnica je bila odprta leta 1906 v Trgovskem domu. Leta 1926 je fašistični režim nasilno zasegel Trgovski dom in knjige uničil. V 80. letih so jo poimenovali

po Damirju Feiglu, goriškem pisatelju. Od leta 1989 deluje pod okvirjem NŠK (Narodne študijske knjižnice). Po več selitvah se je leta 2021 vrnila v prenovljeni Trgovski dom. Danes hrani več kot 60.000 enot gradiva in je pomembno kulturno središče za Slovence v Italiji.

Po kratkem odmoru za malico smo se sprehodili še do kina, ki se tudi nahaja v Gorici, in se tam udeležili dogodka Kino je naš magnet v organizaciji Kinoateljeja. Dogodka so se udeležile tudi druge slovenske, italijanske in zamejske šole, potekal je v sklopu prireditev GO 2025. Ogledali smo si dva filma: kratek slovenski animirani film Čikorja an'kafe režiserja Dušana

Kastelica, ki temelji na istoimenski pesmi Iztoka Mlakarja in je vseboval italijanske podnapise, ter celovečerni italijanski film Moj brat lovi dinosavre (*Mio Fratello Rincorre i Dinosauri*) režiserja Stefana Cipanija s slovenskimi podnapisi. Filma sta bila zanimiva, ganljiva in ob ogledu smo uživali. Tudi vam priporočamo, da si ju ogledate.

Preživeli smo zelo lep dan in upamo, da ga bomo še kdaj ponovili. •

✎ Lija Špacapan in Manca Arčon, 9. a, OŠ Renče
📷 arhiv OŠ Renče

Srečanje z najboljšim parakolesarjem

Na **POŠ Bukovica** smo v četrtek, 14. novembra, imeli nepozaben obisk. K nam je prišel **Anej Doplihar**, slovenski parašportnik in vrhunski parakolesar v kategoriji ročnih koles.

Po hudi nesreči leta 2017 je Anej svojo energijo in vztrajnost usmeril v parašport, kjer je hitro napredoval do mednarodne

ravni. Nastopil je na paraolimpijskih igrah v Tokiu ter večkrat dosegel visoke uvrstitve na svetovnih prvenstvih. Letos je 24. novembra prejel priznanje za »Najboljšega parakolesarja leta 2025«, ki mu ga je podelila Kolesarska zveza Slovenije na slavnostni prireditvi Večer zvezd.

Njegova zgodba je navdihujoč primer predanosti, poguma in nepopustljivosti. Anej je živa priča in dokaz, da človek zmore

dosegati zastavljene cilje, kljub tudi hudim oviram, ki sekajo poti. »Če ti postavljeni cilj ni dosegljiv, si postavi novega in greš naprej!« Njegov optimizem se dotakne vsakega srca.

Veseli smo njegovega obiska, pogovora z njim in podpisov na karticah. •

 Nives Hvalica
 arhiv POŠ Bukovica

Ustvarjalno dopoldne, polno vonja po lesu in otroškega navdušenja

Otroci iz **skupine Čebele iz Vrtca Bukovica** radi spoznavajo nove stvari – še posebej, kadar se lahko odpravijo na obisk in doživijo nekaj čisto posebnega.

V sredini oktobra smo se z otroki odpravili na obisk k očetu našega vrtčevskega prijatelja **Nala**, ki nas je prijazno povabil v svojo delavnico in nam pokazal, kako nastanejo leseni metuljčki in obeski.

V delavnici sta nas pričakala **Denis Plahuta** in **Teja Kodelja**. Tata Denis nam je razlo-

žil, kako nastane iz kosov lesa pravi mali umetniški izdelek. Razkazal nam je različna orodja, razložil, za kaj se uporabljajo, in nam povedal, zakaj sta pri delu z lesom tako pomembni natančnost in potrpežljivost.

Otroci so z zanimanjem opazovali, kako se iz preprostega kosa lesa s pomočjo žage, brusilnika in olja počasi rodi čudovit lesen metuljček.

Najbolj razveseljiv del obiska je bil trenutek, ko so otroci lahko tudi sami sodelovali pri ustvarjanju. Vsak je dobil svoj košček lesa, ki ga je pobrusil. S pomočjo Nalovih staršev so nastali otroški leseni obeski z njihovimi imeni in znakom skupine – čebelico.

Ob koncu obiska smo se zahvalili za prijaznost in gostoljubje. Otroci so domov odnesli svoje obeske, pa tudi dragoceno izkušnjo. Spoznali so, kako pomembni sta ustvarjalnost in potrpežljivost pri ročnem delu. Obenem pa so se naučili, da lahko

tudi iz naravnih materialov nastanejo lepi in trajni predmeti. •

 in
Mojca Črnologar
Merljak

Tradicionalni slovenski zajtrk v Vrtcu Renče

V **Vrtcu Renče** smo letos obeležili tradicionalni slovenski zajtrk, ki je potekal v petek, 21. novembra. Na ta poseben dan smo se otroci in vzgojiteljice spomnili pomena zdrave, lokalno pridelane hrane in slovenske tradicije, hkrati pa uživali v prijetnem skupnem druženju.

Na ta dogodek pa se nismo pripravljali le en dan, temveč smo mu posvetili cel teden različnih dejavnosti, saj je bil od 17. do 23. novembra tudi teden slovenske hrane. Otroci so spoznavali pomen zajtrka, se pogovarjali o zdravi prehrani, raziskovali živila, ustvarjali, kuhali in pekli.

Najmlajši, **skupina Lunice**, so si ogledali fotografije, na katerih je bilo prikazano, kaj vse sodi v tradicionalni slovenski zajtrk. Sodelovali so tudi v kuharski dejavnosti, kjer so skupaj z vzgojiteljicami skuhal proseno kašo s kakijem, ki so jo nato poskusili. V **skupini Sončki** so otroci spoznavali sestavine tradicionalnega slovenskega zajtrka in se učili krajšo deklamacijo. Pogovarjali so se o pomenu čebel za našo naravo in prehrano ter z zanimanjem poslušali zvoke čebel. **Skupina Zvezdice** je spekla pirin kruh, skupaj so izdelali domače maslo ter si ustvarili svoj pogrinjek. Med dejavnostmi so spoznavali čebele, njihove naloge, življenje čebelje družine ter se pogovarjali o pomembni vlogi čebelarja. **Skupina Mavrice** je raziskovala različne sorte jabolk. Otroci so jih opazovali, vohali, tipali in okušali ter tako z vsemi čutili spoznavali njihove razlike. Spekli so ajdov kruh, skuhal jabolčni kompot, iz olupkov pa pripravili še jabolčni čips. Tekom tedna so si otroci izdelali tudi svoj pogrinjek. Iz papirja so

rezali in lepili čebelice, jabolka, kruh in med ter z njimi okrasili pogrinjke za zajtrk. V **skupini Oblački** so si otroci ogledali oddajo o tradicionalnem slovenskem zajtrku, se pogovarjali o pomenu lokalne hrane ter reševali uganke na to temo. Ob tem so izpolnjevali delovne liste, kjer so ponovili, kaj vse sestavlja tradicionalni slovenski zajtrk. Izdelali so svoj pogrinjek ter se seznanili z delom čebelarja in pomenom čebel v vsakdanjem življenju.

V četrtek, dan pred zajtrkom, smo se vse skupine z radovednostjo zbrale v igralnici skupine Mavrice, kjer je bilo že vse pripravljeno in je prav prijetno dišalo. Skupaj z vzgojiteljicami in s pomočjo otrok smo zamesili in spekli dva šarklja. Enega z domačimi jabolki, ki so mu dale svežino in sladkobo, v drugega pa smo dodali še malo kakava. Otroci so z navdušenjem sodelovali pri ugankah, tehtanju sestavin, rezanju jabolk, mešanju in opazovanju izdelave šarklja. Poleg tega so otroci lahko poskusili tudi jabolčni čips, ki so ga izdelali otroci v skupini Mavrice.

V petek zjutraj smo po skupinah pripravili pogrinjke in pojedli tradicionalni slovenski zajtrk. Jedli smo kruh, domač med in maslo, pili mleko in se na koncu posladkali še z jabolkom. Zajtrk smo pojedli v prijetnem in umirjenem vzdušju ter se zavedali pomena skupnega lokalnega obroka.

V večnamenskem prostoru pred igralnicami smo za starše in obiskovalce pripravili tudi razstavo. Razstavili smo plakat s fotografijami dejavnosti tedna in maketo tradicionalnega slovenskega zajtrka. Dodali smo še svežo domačo jabolko, ki si jih je lahko vzel vsak, ki jih je želel, in tako je delček zajtrka odnesel domov.

Za malico smo nato pojedli še šarkelj, ki je izginil 1, 2, 3 ..., zato bomo morda prihodnje leto spekli kar enega več.

Če bi kdo tradicionalni slovenski zajtrk želel pripraviti tudi doma, prilagamo še enostaven in preizkušen recept.

Sestavine:

- domač kruh
- maslo
- domač med
- mleko
- jabolko

Priprava:

Narežemo rezine domačega kruha in jih namažemo z maslom in medom. K zajtrku postrežemo kozarec mleka in sveže jabolko. Zajtrk je preprost, okusen in zdrav ter odličen začetek dneva za otroke in odrasle. •

 Nataša Štremfelj
 Maja Kranjec

Tetka Jesen v Vrtcu Bukovica – jeseni ni brez Tetke Jeseni

Velika drevesa, ki krasijo naše dvorišče, se vsako leto znajdejo pod njenimi čopiči. Poklicali smo jo s pesmijo, saj nam je tudi letos pustila pismo, v katerem je razkrila, kaj vse počne, preden pride do nas.

Ob njenem prihodu nas je razveselila s čarobnim plesom in čudovito paleto pisanih barv. V svoji košari ni imela le pisma, tem-

več tudi jesensko sadje, ki ga je nabrala na poti. Z njim smo se v vrtcu sladkali še dolgo po njenem obisku.

Tetka Jesen nas je znova očarala s pisano paleto barv in prijaznostjo.

Z veseljem jo bomo naslednje leto spet povabili medse. •

✍ Mojca Pisk
📷 Tanja Zorn

Tradicionalni slovenski zajtrk in jesensko druženje na Podružnični šoli Vogrsko

Na **Podružnični šoli Vogrsko** smo tudi letos obeležili Tradicionalni slovenski zajtrk, ki ga učenci vsako leto z veseljem pričakujejo. Dogodek smo povezali z naravoslovnim dnem, v okviru katerega so učenci spoznavali pomen lokalno pridelane hrane in tradicionalne slovenske jedi.

Dopoldne so se učenci preizkusili v pravi dveh toplih jesenskih dobrot – peki jabolčnega štrudlja in kuhanju dišeče čežane. Pri tem so pod vodstvom učiteljev razvijali spretnosti, uživali v skupnem delu in se učili o slovenskih kulinarčnih posebnostih. Posebno zahvalo namenjamo podjetju **Smodin**, ki je šoli velikodušno doniralo jabolka in tako omogočilo pripravo svežih, okusnih jedi.

Popoldne smo vrata šole odprli staršem in starim staršem, ki so si z veseljem ogledali priložnostni kulturni program. Učenci so nastopili z recitacijami, pesmijo in plesom ter s tem ustvarili prijetno, domače vzdušje. Po programu je sledila pokušina štrudlja in čežane, ki so jih učenci pripravili z veliko truda, obiskovalci pa so se zadržali še na sproščenem druženju.

Na dogodku, ki se ga je udeležilo tudi vodstvo šole, smo zbirali tudi prostovoljne prispevke za šolski sklad, ki omogoča izvedbo nadstandardnih dejavnosti in pomoč učencem. Iskrena hvala vsem staršem za radodarne donacije in podporo, ki jo naši šoli izkazuje skozi vse leto.

Dogodek je bil čudovit preplet sodelovanja, ustvarjalnosti in prijaznih medgeneracijskih vezi, zato se že veselimo novih

priložnosti, ko bomo lahko znova skupaj soustvarjali prijetne šolske zgodbe. •

✍ in 📷 strokovne delavke POŠ Vogrsko

Martinovanje z Vokalno skupino Lijak 1883 – Vogrsko

V nedeljo, 26. novembra, je v Zadružnem domu Vogrsko potekal Martinov koncert z **Vokalno skupino Lijak 1883 - Vogrsko**. Pevci so za celoten program izbrali vinske pesmi iz slovenske zakladnice skladb. Prislunili smo skladbam Zdravica, Vinski brat, En hribček bom kupil, Vipavska dolina, Bratje, *Sulla riva del mare*, *Puobč ja kna lumpej* in Na Vipavskem.

Dogodek so polepšale pevke iz zamejske vokalne skupine **Konfluens**. Navdih za ime

so dobile z območja Sovodenj ob Soči, ob sotočju dveh raznolikih rek: manjše in mirnejše Vipave, ki simbolizira stalnost in notranji tok, ter živahne in hudourniške Soče, ki s svojo močjo predstavlja energijo in preobrazbo. Pevski zbor vodi zborovodja **Jana Drasič**. Pevke so zapele *Čarni kus* v priredbi P. Merkúja, *Prevčevo Zbadljivko*, črnsko duhovno *Down in the river to pray*, Čarovni svet- *Il mondo è mio* skladatelja A. Menkena in *Lolipop*, ki je delo Rossa, Dixona in Možine.

Za smeh in sproščeno vzdušje je poskrbela kraška igralka **Erna Stantič**, tokrat predstavljena kot Pepi s Krasa.

Po koncertu je sledilo druženje s poslušalci ob rujni kapljici domačih vinarjev.

Vokalno skupino Lijak 1883 - Vogrsko lahko spremljate na Facebook strani Vokalna skupina Lijak 1883 - Vogrsko.

Pevci iz VS Lijak 1883 - Vogrsko iščejo nove pevce, ki jih z veseljem sprejmejo medse. Lahko se jim pridružite na torkovih vajah v Zadružnem domu Vogrsko (ob 20. uri). Dobrodošli. •

 in Vokalna skupina Lijak 1883 - Vogrsko

Dirigentska šola na Vogrskem

Pihalni orkester Vogrsko je v soboto, 20. septembra, in v nedeljo, 21. septembra, v Zadružnem domu Vogrsko gostil Dirigentsko šolo 2025, ki jo organizira Zveza slovenskih godb.

Dirigentska šola je namenjena vsem, ki jih zanima dirigiranje instrumentalnim skupinam – lahko so začetniki ali pa že dirigenti orkestro, ki si želijo poglobiti svoje znanje dirigiranja. V programu dirigentske šole se pod mentorskim vodstvom dirigenta in predavatelja **Mira Sajeta** prijavljene izobražujejo v okviru štirih terminov. Tretji termin dirigentske šole je gostil Pihalni orkester Vogrsko. Udeleženci so v soboto imeli najprej teoretični del, nato pa še praktični del, ki zajema delo z orkestrom.

*Leto se končuje,
novo upanje naj vzcveti.
Novo leto naj bo nov začetek novih
poti, novih ciljev in novih uspehov.
Želim vam veliko zdravja, sreče in
medsebojnega razumevanja.*

*Ava Rajh,
občinska svetnica Občine Renče-
Vogrsko*

Program je pripravil dirigent **Nejc Kovačič** v sodelovanju z organizatorjem šole. Udeleženci so praktični del izvajali na treh skladbah: *Man in the Ice*, *Helios* in *Kronos*. Praktični del z orkestrom se je nadaljeval tudi v nedeljo, šola pa se je nato zaključila še s teoretičnim delom.

S takim načinom izobraževanja lahko prijavljeni pridobijo različne kompetence: učinkovito poučevanje, vodenje, komunikacijo z orkestrom. Poleg znanj o dirigiranju in pridobivanja prakse pa program zajema tudi psihologijo za učitelje, pedagogiko in didaktiko.

Tudi za članice in člane Pihalnega orkestra Vogrsko je bila to pozitivna in koristna izkušnja. Učili so se sodelovanja z različnimi dirigenti, kar pripomore tudi k razvoju

glasbene fleksibilnosti, pozornosti, muzikalnosti in interpretativne spretnosti. S tem so tudi navezali nove stike za morebi-

tna sodelovanja in si izmenjali izkušnje, ki jim bodo v pomoč pri nadaljnji strokovni in osebni rasti. •

✎ in 📷 Tina Saksida

Slikarke po in v času

Če se je nek dogodek proslavljalna, otvoritve ali obeležja že moral zgoditi, se je pač zgodil in najverjetneje z vzrokom. Očitno je v vsebini ali vsaj v ozadju neko sporočilo tega. Lahko je to tudi spomin, spoštovanje, zahvala ali karkoli drugega. Spremljajoča proslava pa je lahko udarna, suhoparna, protokolarna proslava zato, ker mora biti ...

Ampak, kot je bilo opisano že v prejšnji številki *Občinskega lista*, je bila proslava ob odkritju spominske plošče požiga Vinišč nekaj posebnega. Bila je res spomin, toda tudi vzrok pestremu dogajanju, ki je na prizorišču sledilo: otroški kotichek, debatni kotichek pod krošnjami, druženje ... in ustvarjanje. Z dušo, srcem. To so bile tudi, čeprav so na daljši rok prikazale in obudile, slikarke, ki so se v opisovano praznovanje kot novost dogajanja, ne

samo statičnega na proslavi, z veseljem vključile in s sliko začele obujati krute spomine uničevanja iz zgodovine naselja (porušeno v prvi, požgano v drugi vojni – zato v naslovu po času) in lepote narave, ki nas je obdajala v trenutku dogajanja (zato v času).

In tako me je nekega torka proti koncu oktobra poklicala **Hema Jakin**, vodja slikarske sekcije Društva KUL-TU-RA v Renčah, in mi dejala: »Če želiš, si lahko prideš ogledat naše videnje pretekle proslave, na platnu seveda.« In sem šel v kulturno dvorano v Renčah.

Sicer je rahlo rosilo. Pred dvorano nikogar. Mrtvilo. Odprem vrata, vstopim in šok.

Semanji dan? Ne, samo mravljice za mizami s čopiči v rokah in platni pred seboj.

V drugem svetu so te punce, sklenem. Svoje srce, svoje misli rišejo. Prekletost jasno vidim, kaj hočejo povedati, saj v večini zaključujejo z deli. Zmotim jih

s pozdravom in toliko bolj, ko me Hema predstavi.

Toda nisem v stanju se še pogovarjati, kajti na tleh, prislone na zid in na zidu, opazim slike, ki me spominjajo na vsebino minule proslave na Viniščah. Vidim Vinišče ki gori, vojake iz prve vojne, ki skrbijo za ranjence, zgodovino kraja in naravo, kjer smo bili prisotni. Kakšno kompilacijo zgodovine in sedanjosti so te punce spontano uglasbile na platnu. Neverjetno. Pustite me na miru, si mislim. Moram si ogledati te slike. Tudi fotografirati. Najraje vsako posebej. Toda, saj bo še čas. Vzamem si svojih 15 minut, nakar se zberem in med nami steče spontan pogovor. Večina njih je iz okoliških občin. Le pet slikark je iz naše. Opazim pa, da je izraz »slikarke« zanje le obroben naziv. So predvsem punce, ki izražajo sebe, svoje misli, občutke in predvsem izkušnje iz življenja. In ne, da iščejo s tem, ampak našle so si svoj mir. Ohranjajo ga. S pesmijo izkušenj in opažanj v življenju. In pišejo ter

predvsem ohranjajo zgodovino, dialog ... in delo in seveda pozitivno druženje.

V kasnejših debatah mi je bilo povedano, da se je prvo srečanje slikark zgodilo v začetku leta 2008. Bilo jih je enajst. V letu 2009 pa so se kot sekcija pridružile novonastalemu **Društvu KUL-TU-RA** v Renčah. Kmalu so v prostorih bivše gostilne v Renčah postavile prvo razstavo slik in s tem popestrile vaški praznik. Slikarski talent razvijajo in bogatijo pod mentorstvom akademske slikarke **Jane Dolenc**, s katero osvajajo nova znanja z različnimi žanri v slikarstvu, kot so kubizem, impresionizem, postimpresionizem, secesija ...

Razstavljale so že v Avstriji, velikokrat pa v Italiji. Vsako leto se udeležijo mednarodnega ekstempora v Staranzanu, kjer tudi razstavljajo, in pa tudi same organizirajo mednarodni extempore, ki mu sledi razstava nastalih slik. Skupina trenutno šteje 28 članic.

In končno je prišel 12. november, ko je slikarska sekcija v avli kulturnega doma v Bukovici otvorila razstavo slik pod naslovom: »Vinišče v vojni in miru«. Uvertura v odprtje je pripadla komu drugemu kot našemu moškemu pevskega zboru **Provox**.

Sledil je nagovor vodje slikarske sekcije Heme Jakin in mentorice, akademske slikarke Jane Dolenc. Slikarke, pevski zbor Provox in prisotne je pozdravil podžupan **Andraž Furlan**, za sodelovanje, delo in obeležbo zgodovinskega pomnika se je slikarkam zahvalil tudi organizator proslave na Viniščah **Milivoj Perkon**. Piko na i pa je postavil še **Miran Pahor**, ki je na kratko orisal liko doživljanja požiga Vinišč, saj je temu dejanju bil takrat prisoten kot petletni otrok in je še eden redkih prič temu dogajanju.

Okoli 60 prisotnih na razstavi si je po zaključnih pesmih Provoxa, zboru, ki je bil prisoten tudi na otvoritvi spominske plošče na Viniščah in prav tako kot slikarke povezuje ta dva dogodka, ogledalo 24 slik, razstavljenih v avli in hodniku kulturnega doma v Bukovici.

Upam, da se bo takšen način ohranjanja zgodovine in spomina skozi bogato srce ustvarjanja z delom prenesel tudi v prihodnost kot spomin in opomin, saj slika iz srca je kot beseda iz duše. ●

 Milivoj Perkon
 Bogo Rusjan

16. tradicionalni pohod po Gregorčičevi poti

Tudi letos se nismo izneverili tradiciji in smo na našem že 16. tradicionalnem pohodu po Gregorčičevi poti počastili kulturo s kulturo.

Zbrali smo se na prelepo oktobrsko soboto in poleg ustaljene prakse je letošnji pohod potekal v okviru projekta CROSS-CULTURE: Festival Srečanje kultur: Narava brezmejno, ki ga organizirata **Zveza kul-**

turnih društev Nova Gorica kot vodilni partner in **Porte a Nordest** kot projektni partner. Projekt financira Evropska unija iz Sklada za male projekte GO!2025 Programa Interreg VI-A Italija-Slovenija 2021-2027, ki ga upravlja EZTS GO.

Od Gradišča do Renč oz. od Renč do Gradišča je skozi Arčone in čez Rabatovec vzpostavljena Gregorčičeva pot, opremljena z osmimi informacijskimi tablami.

V sproščenem in prijetnem pohodniškem vzdušju se je mogoče seznaniti z drobci Gregorčičeve življenjske zgodbe in z navezanostjo na pesnika ter njegovo delo.

Na začetku poti je nekaj uvodnih misli povedal pesnik, domačin in eden od snovalcev Gregorčičeve poti **Radivoj Pahor**. **Goriški literarni klub GOvORICA** se je poklonil goriškemu slavčku na prvem postanku z recitali **Boženke Jelerčič** in

Ljube Krušič ter na drugem z recitali **Darice Majer Leban** in **Andreja A. Goloba**. Vsi štirje so uveljavljeni književni ustvarjalci.

Na Gradišču so nas pričakali z odprtimi rokami. Kulturni program, ki ga je povezovala **Vesna Pahor**, predsednica Društva KUL-TU-RA Renče, ki je tudi soorganizator prireditve, smo začeli s **Prvačko pleh muziko**, eno najstarejših godb na pihala v Sloveniji. S pestrim repertoarjem ne ohranjajo le bogate kulturne dediščine Prvačine, ampak tudi neprecenljivo tradicijo slovenskega godbeništva. Z nami je bil novi dirigent **Timotej Jerman**. Sledili so pozdravni nagovori **Tanje Gregorič**, predsednice Krajevne skupnosti Gradišče, **Alana Čohe**, predsednika Krajevne skupnosti Renče, in pa svetnice Mestne občine Nova Gorica **Lare Žnidarčič**.

Nadaljevali smo s prisrčnimi otroškimi glasovi in zborčkom **Osnovne šole Renče** pod vodstvom učitelja glasbene vzgoje **Luke Šinigoja** in z recitalom Soči, ki sta ga pripravili učenki Osnovne šole Renče. Pevska umešnost je tisti del človeške ustvarjalnosti, ki ga slišimo in nam zleze pod kožo. Ker nas pesem povezuje, smo povabili na prireditev kar dva pevška zbora, in sicer **Mešani pevski zbor Lipa Šempas** pod vodstvom **Katje Bajc Mihelj** in moški pevski zbor **Provox** pod taktirko **Milene Prinčič**.

Na prireditvi je sodelovala tudi **Osnovna šola Dornberk** z izjemno recitacijo Soči in glasbeno točko s kitaro. Posebna zahvala **Viti Klari, Tristanu** in **Eriku**. Zaključili pa smo s skupnim nastopom vseh sodelujočih in Gregorčičevim Veselim pastirjem.

Da bomo še enkrat dali priznanje tistemu delu naše kulture, ki mu pravimo likovna ustvarjalnost, je bila v dvorani na ogled razstava **Kulturno umetniškega društva Goriška paleta** in pa razstava otrok **Vrtca Renče** in OŠ Renče. Obe razstavi sta bili na temo vode.

Ko letos spremljamo dogajanja ob Evropski prestolnici kulture, se skupaj s pobratenim Štarancanom, ki nas vedno počasti na naši prireditvi, še posebno zavedamo sporočila prijateljstva, saj skupaj gradimo temelje vrednot nove, solidarne, boljše in brezmejne Evrope že skoraj petdeset let. Ob naših izjemnih ustvarjalcih je kultura postala nepogrešljiva osebna izkaznica naše identitete in k temu še kako prispeva tudi ljubiteljska ustvarjalnost.

Kot vsako leto je **Krajevna skupnost Gradišče** pripravila pogostitev z gradiško frtaljo, pripravljeno izpod rok **Zore Čečko** in **Darje Zorn**. Še enkrat hvala Krajevni skupnosti Gradišče za vsakoletno prijateljsko sodelovanje.

Dovolite mi, da se še zahvalim vsem, ki so obiskali našo prireditev. Organizatorjem

za ves trud, vsem nastopajočim, še posebej mladim in najmlajšim ter njihovim mentorjem.

Hvala: prevajalka Alida Pavšič, Govorica, Goriška paleta, OŠ Renče, OŠ Dornberk, Mešani pevski zbor Lipa Šempas, moški pevski zbor Provox, Prvačka pleh muzika, Krajevna skupnost Gradišče, Mestna občina Nova Gorica in ZKD Nova Gorica. ●

Vesna Pahor
 ZKD Nova Gorica

*So poti, ki vodijo v nove kraje,
so poti, na katerih se marsikaj doživi,
so poti, ki vodijo v nova spoznanja, in
so poti, ki vodijo v srca ljudi.
Srečno 2026.*

Društvo KUL-TU-RA Renče

Glasbeni abonma Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko

Šolski pihalni orkester je v petek, 21. novembra, v dopoldanskem času organiziral glasbeni abonma za osnovnošolce.

Učenci od 1. do 5. razreda **Osnovne šole Renče** in **Podružnične osnovne šole Bukovica** ter otroci iz **predšolskih skupin vrtca** so napolnili dvorano v kulturnem domu v Bukovici. Vedoželjno so spremljali dogajanje na odru, se aktivno vključevali v dogajanje in tako še bolj doživeto začutili glasbo in njene razsežnosti. Mladi poslušalci so z ugibanjem in asociacijami ugotavljali naslove zim zelenih popevk, ki jih je pod vodstvom dirigenta **Nejca Kova-**

čiča zaigral orkester. Poleg instrumentalne glasbe so otroci z zanimanjem prisluhnili tudi šestim finalistom izbora za 5. Pevski festival Pojmo(z)godbo, ki so zapeli ob spremljavi orkestra. S tem abonmajem je organizator dogodka želel ne le približati slovensko popevko in godbeništvo mlajšim rodovom, ampak tudi ponuditi otro-

kom priložnost spoznavanja pihal, trobil in tolkal iz sestava orkestra v živo. Različni ritmi, zvoki in glasbeni stili so navdušili mlado publiko, ki je vsem nastopajočim namenila bučen aplavz. •

in Valentina Gregorič Saksida

Dragi občani in občanke, krajanji in krajanke Vogrskega,

dovolite, da vam poleg dobrih želja predamo še iskreno zahvalo za vsako vašo roko, ki je naši skupnosti priskočila na pomoč, za vašo udeležbo na dogodkih in za vse lepe skupne trenutke, ki nas kot skupnost trdno povezujejo in dajejo našemu kraju posebno lepoto.

Vsem skupaj želimo, da bodo prihajajoči praznični dnevi polni miru, topline in iskrenih srečanj, ki naj napolnijo vaš dom in srce ter ustvarijo lepe spomine.

Naj vas v letu, ki prihaja, na vsakem koraku spremljajo trdno zdravje, zadovoljstvo, obilica energije ter tudi notranji mir in harmonija.

Naj naš kraj tudi v novem letu ostane prostor prijaznih misli in dobrih ljudi.

Srečno v novem letu 2026.

Vaša KS Vogrsko

Želimo vam mirne božično-novoletne praznike, polne veselja, topline in prijetnega druženja. V letu 2026 naj vas spremljajo uspeh, dobre priložnosti, medsebojno razumevanje in čim več lepih stvari.

Vesele praznike ter srečno, zdravo, optimistično in navdihujoče novo leto.

Krajevna skupnost Bukovica-Volčja Draga

Naj božični čas prinese mir v vaše misli, radost v vaše dni in nežno upanje v prihajajoče leto. Naj odnosi, ki jih negujete, postanejo še trdnjši, ljubezen pa naj najde pot v vsak vaš korak.

Krajevna skupnost Renče

Maša Šuligoj – zmagovalka 5. Pevskega festivala Pojmo (z)godbo

»Bilo je nekoč,« bi lahko danes začeli pripoved o začetku tega velikega glasbenega projekta **Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko**, ki se je začel pred desetimi leti.

V kolektivu **Godbeniške šole Vogrsko** se je leta 2015 utrnila misel, da bi lahko ustvarili nekaj, česar v našem okolju še ni. Razmišljanje, kako privabiti k sodelovanju osnovnošolske otroke, ki radi prepevajo in se želijo preizkusiti v vlogi pevca in javno nastopiti ob živi spremljavi orkestra, je rodilo idejo – idejo o pevskem festivalu. In že istega leta se je ta ideja, podkrepljena z gorečo željo in hrepenenjem po ustvarjanju, uresničila. Izveden je bil 1. pevski festival Pojmo (z)godbo. Skozi leta je festival, na katerega finalnem večeru otroci prepevajo slovenske popevke ob spremljavi orkestra, postal prepoznaven daleč naokrog. Odmevi na pretekle festivale (2015, 2017, 2019 in 2023) so bili nadvse pozitivni in vzpodbudni, kar je mladim godbenikom Šolskega pihalnega orkestra, ki ta festival organizira, dalo še več energije in volje. Gre za velik glasbeni projekt, v katerega je vloženega veliko večmesečnega truda in vaj. Ne le da so otroci, mladi godbeniki, na finalnem večeru festivala zaigrali samostojne orkestrske skladbe, spremljali so tudi vse nastopajoče finaliste.

Tako kakor pretekli festivali je bil tudi letošnji lepo sprejet in obiskan. Na izbor se je prijavilo več kandidatov iz različnih krajev in okoliških osnovnih šol, kar kaže na to, da je festival zaživel. Dvanajst mladih pevcev se je v soboto, 11. oktobra, predstavilo na Vogrskem s skladbo po lastni izbiri (brez glasbene spremljave) in z

obvezno skladbo – slovensko popevko Iva Mojzerja Ti si rekla sonce, ki so jo zapeli ob glasbeni spremljavi. Njihove nastope je ocenjevala tričlanska strokovna komisija, ki ji je predsedovala **Mateja Černic**. Vsi kandidati so bili lepo pripravljeni, zato je imela komisija izredno težko nalogo. Skladno s pravili festivala so bili tako tega dne za finaliste izbrani **Sara Rosa, Iva Mozetič, Filip Lisjak, Maša Šuligoj, Ajda Poljanec Purg in Melinda Živko**. Ob zaključku izbora so finalisti izžrebali vsak svojo slovensko popevko, s katero so se ob spremljavi Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko predstavili na finalnem večeru v kulturnem domu v Bukovici.

V času med dnevom izbora in finalnim večerom so imeli finalisti tudi dodatne vaje z orkestrom in se intenzivno pripravljali na finalni večer, ki je bil v nedeljo, 23. novembra. Takrat je njihov nastop ocenjevala petčlanska strokovna komisija, ki so jo sestavljali štirje strokovnjaki z glasbenega področja: **Armando Mariutti, David Čadež, Mateja Černic** in pevk **Maja Keuc**. Član strokovne komisije, ki ji je predsedovala Mateja Černic, pa je bil še župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon**, ki je tudi nagovoril vse prisotne.

Nastop vsakega finalista je bil srčen, nepozaben in edinstven. »Vsi pevci so izkazali dobro pripravljenost; nekateri so se bolj odlikovali s kvaliteto tona, drugi z občutno interpretacijo, spet drugi z energijo in stikom s publiko. Vsi pevci so bili suvereni, nikogar ni izdala trema, od vseh pa nas je prepričala dovršenost nastopa Maše Šuligoj,« je na kratko strnila poglede na nastope finalistov predsednica strokovne komisije Mateja Černic in dodala, da so bili v očeh žirije kar vsi zmagovalci. »To je izjemna priložnost, da so lahko kot solisti zapeli z odličnim pihalnim orkestrom. To je tudi velika nagrada in dragocena motivacija za vsakega pevca posebej,« so bile zaključne misli predsednice.

Trinajstletna Maša Šuligoj z Vogrskega je bila tako s strani strokovne komisije imenovana za zmagovalko 5. pevskega festivala Pojmo(z)godbo. Za nagrado je dobila leseni mikrofonski ročni izdelek mojstra **Joška Strosarja** s Trnovega, ter pravi snemalni mikrofonski, s katerim bo lahko izpopolnjevala svoje pevske sposobnosti. Zagotovo pa ji bodo prišle prav tudi praktične nagrade donatorjev. »Sprva sem

se malce bala, potem pa sem se prepustila,« je kasneje o svojem nastopu povedala Maša, ki je po razglasitvi ob spremljavi Šolskega pihalnega orkestra še enkrat zapela zmagovalno popevko V Ljubljano.

»S šolskim pihalnim orkestrom skušamo mladostnikom omogočiti prve korake v godbeni svet. Zagotovo z organizacijo in igranjem na festivalu hodimo po robu mladih glasbenih zmožnosti, ampak kot kaže, nam uspeva, kar se odraža v dobrem igranju, povezanosti med seboj in povečanem zanimanju za tovrstno glasbo. Končne rezultate vsega tega pridnega in vztrajnega dela, si pa upam trditi, da bomo videli v prihodnosti, ko bodo ti isti otroci proaktivni na šolskem, delovnem, lokalnem in ljubiteljskem področju,« je po uspešnem nastopu orkestra povedal dirigent **Nejc Kovačič**.

Zagotovo pa je bil velik navdih in vzpodbuda za nadaljnjo glasbeno pot ne le zmagovalke festivala ampak tudi vseh ostalih mladih talentov glasbeni nastop Maje Keuc. Imenovana je svojo glasbeno kariero začela že pri 17 letih in bila takoj prepoznana za enega najbolj obetavnih glasov v Sloveniji. Maja je bila navdušena nad izvedbo festivala in je o finalistih kot članica strokovne komisije povedala, da je bila konkurenca na finalnem večeru zelo huda, tako da so mogli v komisiji kar dolgo premišljevat o zmagovalcu festivala. »To je v bistvu dobro, ne? Veš,

bila Maši Šuligoj podeljena tudi nagrada občinstva.

S takšnimi in drugačnimi melodijami je glasbeni mozaik počasi dobival končno podobo tistega večera. Svoj kamenček v to stvaritev so dodali tudi učenci **Mladinskega pevskega zbora OŠ Ivana Roba Šempeter pri Gorici**, ki so ubrano zapeli pod vodstvom **Janija Klančiča** in ob klavirski spremljavi **Monike Bagon**.

Tudi tokratni finalni večer 5. pevskega festivala Pojmo (z) godbo, na odru katerega se je v nedeljo, 23. novembra, zvrstilo okrog 100 mladih talentov, je bil odlično izveden in pohvaljen. Organizatorji so se Občini Renče-Vogrsko, sponzorjem in donatorjem zahvalili za finančno in materialno pomoč. Vsekakor gre velika zahvala tudi staršem otrok, ki so bili vključeni v

da se stvari razvijajo v pravo smer,« je pridala. Nastop zmagovalke pa je pevka Maja opisala takole: »Maša me je najbolj prepričala, poleg odličnega glasu in nastopa, s svojo iskrenostjo in predvsem s svojo radostjo, ki jo je bilo možno občutiti. Se mi zdi, da je zadela bistvo glasbe – da se je treba imet fajn na odru.«

Mašin nastop in njena izvedba popevke V Ljubljano pa ni navdušila le strokovne komisije, ampak tudi občinstvo. Poslušalci so ji namenili največ glasov in zato je

ta projekt, za njihovo podporo in odlično sodelovanje ter za pripravo in organizacijo druženja po tem finalnem dogodku. Hvala tudi dijakom **Biotehniške šole Šempeter pri Gorici (Šolski center Nova Gorica)**, ki so za finale festivala pripravili lepo in okusno torto.

Pri tako obširnem glasbenem projektu pa so tudi posamezniki, ki jih velja izpostaviti. To so tisti ljudje, ki so bili gonilna sila letošnjega festivala: dirigent Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko in učitelj Godbeniške šole Vogrsko Nejc Kovačič, učiteljici Godbeniške šole Vogrsko **Katja Berdnik** in **Kristina Saksida**, predsednica Šolskega pihalnega orkestra Vogrsko **Valentina Gregorič Saksida** in **Tina Saksida**, ki je poskrbela za objave, urejanje prijavne dokumentacije in fotografiranje izbora finalistov.

Še marsikdo, ki na finalnem večeru ni bil prav posebej imenovan, je dodal svojo noto v ta festivalni glasbeni mozaik. Zato organizatorji festivala izrekajo še enkrat en velik »HVALA« vsem tistim, ki ste na kakršen koli način sodelovali, pomagali, spodbujali, svetovali in nesebično priskočili na pomoč, da je bil ta pevski festival spet tako odmeven in neizmerno lepo doživet. ●

in VGS

Športno društvo Partizan Renče uspešno nastopa doma in v tujini

Gimnastičarji **Športnega društva Partizan Renče** so letošnjo jesen izjemno dejavni, saj so se udeležili že številnih tekmovanj na veliki prožni ponjavi tako doma kot v tujini. Njihovi nastopi kažejo na visoko motiviranost, vztrajnost in lepo športno rast celotne ekipe.

Sezono so začeli 28. septembra na tekmi na Slovaškem (velika prožna ponjava – VPP), nadaljevali 11. oktobra v Celju (VPP), 19. oktobra pa so tekmovali na FIG tekmi na Češkem (VPP). Mednarodni nastopi so se nadaljevali – 1. novembra so svojo pripravljenost pokazali v Trstu (VPP), 8. novembra pa še v Beogradu (MPP), kjer so se ponovno pomerili s številčnejšo mednarodno konkurenco.

Od 12. do 14. novembra je slovenska reprezentanca nastopila na mladinskem svetovnem prvenstvu v Španiji. Iz ŠD Partizan Renče se je reprezentanci pridružil **Gal Juretič** skupaj s svojim trenerjem **Jurijem Arčonom**, kar je pomembno priznanje za strokovno delo društva in dokaz dobrega sodelovanja z nacionalno panožno zvezo. Udeležba društva v reprezentančnem okolju je dragocena izkušnja, ki bogati tako posameznike kot širšo ekipo.

Z odličnimi nastopi so si nekateri člani že prislužili kategorizacijo, kar predstavlja pomemben mejnik v njihovem športnem razvoju.

Konec decembra pa v društvu pripravljamo tradicionalno novoletno akademijo, na kateri se predstavijo vsi člani – od naj-

mlajših začetnikov do izkušenih tekmovalcev. Dogodek je vsako leto lep zaključek pestrega in uspešnega leta.

Športno društvo Partizan Renče tudi v tej sezoni dokazuje, da s predanostjo,

trdim delom in ekipnim duhom uspešno nastopa tako doma kot na mednarodnem prizorišču. •

Polona Juretič
 arhiv ŠD Partizan Renče

13. odprto prvenstvo Renč v skokih na VPP

V soboto, 29. novembra, so Renče gostile 13. odprto prvenstvo v skokih na veliki prožni ponjavi (VPP), na katerem so naši akrobati ponovno blesteli in z izjemnimi nastopi osvojili vrhunske rezultate v skoraj vseh kategorijah.

Naše najmlajše akrobatke, cici-banke, so dosegle izjemen uspeh, saj je **Mia Campolunghi** zmagala in osvojila prvo mesto, **Maša Čotar** je s suverenim nastopom dosegla drugo mesto, **Leticia Gasparin** pa se je z odličnimi skoki uvrstila na tretje mesto. Cici-banke so se dokazale tudi ekipno, kjer so s prepričljivo predstavo osvojile prvo mesto. Med cici-bani je **Štefan Petelin** z odličnim nastopom stopil na najvišjo stopničko in osvojil prvo mesto, **Timoteo Petrovič** pa se je uvrstil tik za njim in dosegel drugo mesto. Skupaj s so-tekmovalci sta osvojila tudi ekipno zmago.

V kategoriji mlajših deklic je **Thana Neila Petrovič** zanesljivo nastopila in osvojila četrto mesto, ekipa pa je s skupnimi močmi dosegla odlično drugo mesto. Med mlajšimi dečki se je **Tiago Petrovič** povzpел na tretje mesto, **Jon Štimnikar** je s solidnim nastopom dosegel četrto mesto, **Peter Mozetič** pa se je uvrstil na šesto mesto. Fantje so ekipno navdušili in zbrali dovolj točk za zaslužen prvo mesto.

V kategoriji starejših deklic je **Gaja Fabijan** navdušila z zmagovalnim nastopom in osvojila prvo mesto, **Zala Bizjak Batistič** je dosegla četrto mesto, **Mia Furlan** pa se je uvrstila na peto mesto. Ekipno so naše tekmovalke dosegle izjemen uspeh, saj so osvojile prvo in tretje mesto. Med starejšimi dečki je **Bojan Harej** dosegel odlično drugo mesto, **Massimiliano Bon** je zanesljivo osvojil peto mesto, **Rok Vidič** pa je nastop zaključil na šestem mestu. Fantje so ekipno posegli po visokih mestih in osvojili drugo mesto.

Med mladinci je **Gal Juretič** osvojil drugo mesto, **Kristjan Ferjančič** je dosegel tretje mesto, **Matic Bremec** pa se je uvrstil na peto mesto. Ekipa mladincev je s temi

odličnimi rezultati osvojila še ekipno prvo mesto.

V članski kategoriji je **Taja Fabijan** uspešno nastopila in osvojila tretje mesto, **Maruša Samec** pa je tekmovalje končala na petem mestu.

Tekma je štela tudi kot zadnja tekma za Pokal Slovenije v skokih na veliki prožni ponjavi. Najboljši v mladinski in članski kategoriji v Pokalu Slovenije pridobijo tudi status mladinske oz. državne kategorizacije. Rezultati Pokala Slovenije:

1. mesto: Gaja Fabijan (starejše deklice)
2. mesto: **Veda Panič** (starejše deklice), **Zarja Saksida** (mladinke), Gal Juretič (mladinci), **Taja Fabijan** (članice)

3. mesto: Tiago Petrovič (mlajši dečki), **Mia Furlan** (starejše deklice), Bojan Harej (starejši dečki), Matic Bremec (mladinci)
4. mesto: **Lars Repe** (mlajši dečki), Kristjan Ferjančič (mladinci)
5. mesto: Jon Štimnikar (mlajši dečki), Zala Bizjak Batistič (starejše deklice)

6. mesto: Thana Neila Petrovič (mlajše deklice), Peter Mozetič (mlajši dečki), **Mark Martinuč** (mladinci)

Naši akrobati so na tekmovanju v Renčah ponovno dokazali, da sodijo med najboljše. Zmagovalne stopničke v številnih kategorijah, vrhunski ekipni dosežki in

prepričljivi individualni nastopi so rezultat trdega dela, vztrajnosti, kakovostnih treningov in priprav. Vsem tekmovalcem iskrene čestitke, trenerjem pa velika zahvala za njihovo strokovnost in podporo. •

Urša Žnidarčič
 arhiv ŠD Partzan Renče

Jesenski utrip Nogometnega društva Renče

Tudi jesenski meseci so napolnili zelenico nogometnega igrišča v renškem športnem parku. Otroški vrvež v zgodnjih popoldanskih urah se prelevi v igrivost fantov in deklet v poznem popoldanskem terminu, zaključujejo pa odgovorni in taktično prefinjeni treningi članske ekipe ter v večernih urah še zagnanost renških veteranov. Edini nogometni objekt v občini Renče-Vogrsko je vsak dan polno zaseden in kliče po izgradnji pomožnega igrišča z umetno travo, ki bi razbremenil obstoječo infrastrukturo in omogočil našim mladim fantom in dekletom spodoben in varen trenažni proces.

Mladinska šola ND Renče – prihodnost nogometa v naši občini

Nogometna mladinska šola **ND Renče** je jesenski del sezone 2025/26 zaključila v zelo pozitivnem vzdušju. Število vpisa-

nih otrok se nam iz leta v leto konstantno povečuje, kar nas izjemno veseli, hkrati pa nam tudi povzroča sladke skrbi – vse težje zagotavljamo dovolj obsežen trenerski kader za kakovostno in individualno usmerjeno vodenje trenažnega procesa v vseh selekcijah.

V društvu trenutno delujejo ekipe U13, U11, U10 in U9, poleg njih pa tudi najmlajši cicibani, ekipa U7 – predšolski otroci in otroci prvega razreda, ki pri nas naredijo svoje prve nogometne korake. V jesenskem delu so bile vse kategorije zelo uspešne, saj fantje in punce kažejo hiter napredek, dobro udeležbo na treningih in veliko mero športnega navdušenja.

Zaradi jesenskih in zimskih razmer smo trenažni proces preselili v dvorane in na igrišče z umetno travo. Treningi tako

zdaj potekajo v telovadnicah v Renčah in Mirnu ter na igrišču z umetno travo v Mirnu, kar nam omogoča, da z delom

neprekinjeno nadaljujemo tudi v hladnejšem delu leta.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo **Osnovni šoli Renče**, ki nam omogoča izvajanje nogometnega krožka za najmlajše v telovadnici v Renčah. Hkrati vabimo vse nadobudne fante in deklice, da se nam pridružijo – tako pri nogometnem krožku kot pri rednih treningih nogometne šole ND Renče. Veselimo se vsakega novega člana, ki želi z nami rasti, trenirati in uživati v nogometu.

Članska ekipa ND Renče

Fantje ekipe ND Renče pod taktirko trenerja **Lucija Slokarja** nadaljujejo uspešno sezono v EPNL in ohranjajo niz neporaženosti na domačem igrišču (štiri zmage na štirih domačih tekmah). Kljub temu da v letošnjo sezono vstopamo brez kapetana, smo ohranili jedro ekipe in v poletnem prestopnem roku pripeljali še štiri pomembne okrepitve. Ekipo še naprej krasita dinamična in napadalna igra in čvrsta obramba, kar navdušuje tako nogometaše kot tudi naše navijače in obiskovalce tekem.

V moštvi vladata pozitivna in močno medsebojno prijateljstvo, kar se jasno odraža

tudi na igrišču. V novo sezono smo vstopili z veliko motivacije, dragocenimi izkušnjami in jasno željo po uvrstitvi v vrh prvenstvene lestvice.

V močni konkurenci enajstih ekip celotne Primorske Renče trenutno zasedajo odlično tretje mesto na lestvici EPNL s petimi zmagami, tremi remiji in zgolj enim porazom proti vodilni ekipi lige Adrii iz Mirna. Želimo si stopnjevati formo v spomladanskem delu in sezono končati med top tremi ekipami, kar smo dokazali že v lanski sezoni, kjer smo osvojili odlično drugo mesto.

Veterani ND Renče

Stari mački dvakrat tedensko pridno trenirajo in uživajo v sproščeni, zelo motivirani in tehnično dovršeni igri, ki jo zaključijo

s prijetnim druženjem in pogovorom o izzivih, ki jih ponuja nogometno društvo. So močna opora kluba, ki lahko preživi le s pomočjo prostovoljnega dela posameznikov, ki svoj prosti čas posvetijo številnim opravilom znotraj klubskih struktur.

Ker mi smo Renče. •

[in](#) [ND Renče](#)

Jesensko dogajanje v Kotalkarskem klubu Renče

V zadnji del kotalkarske tekmovalne sezone vstopamo kotalkarji takoj po počitnicah, med katerimi zelo pridno treniramo. Nekateri tekmovalci, še posebej tisti, ki so imenovani v slovensko reprezentanco, trenirajo tudi dvakrat dnevno. Običajno smo najintenzivnejši del vadbe opravili z odhodom na tradicionalne priprave na Rogli, a letos temu ni bilo tako, saj smo bili varčni in se odločili priprave izvesti kar v domačem klubu. Tako so tekmovalci nekaj dni preživeli kar v celoti na kotalkališču. Dobro smo se organizirali, si med seboj pomagali in kljub temu da smo ostali doma, spet preživeli nekaj nepozabnih dni. Vsak dan smo izvedli več intenzivnih treningov, ki so dopuščali le malo prostega časa, a smo ponovno spoznali kako zares močni smo, ko delujemo kot ekipa, in koliko lahko dosežemo, ko smo si v oporo. In če temu dodamo še brezpogojno spodbudo trenerjev, tekmovalcem potem uspe tudi to, kar se jim je do takrat zdelo skoraj nemogoče. Pridno so delali, premagali vse ovire in opravili vse zastavljene naloge. Kot vedno smo sledili enemu izmed naših ciljev, ki velja za priprave: »Vsak trening te približa tvojemu cilju, zato ne zapraviti niti enega dne!«

Mednarodno tekmovanje za Pokal Perla 2025, 27. september – Solkan

Jesenski del slovenske tekmovalne sezone običajno pričenjamo z udeležbo

na Mednarodnem tekmovanju za Pokal Perle, ki ga organizira Kotalkarski klub Perla v Solkanu. Tudi letos je konec septembra 16 naših članov nastopilo na tekmovanju, na katerem so nastopili številni tekmovalci iz domačih in tujih klubov, tako da je bila konkurenca kar močna. Vedno je začetek jesenskega dela sezone za nas prava preizkušnja, saj v času poletnih počitnic vsem tekmovalcem otežimo programe tako, da tekmujejo s težjimi elementi in se delno že pripravljajo na višjo kategorijo. S težjimi programi je seveda možnost napak večja, a je tovrstna izkušnja zelo pomembna za tekmovalčovo nadaljnjo rast. Sledili smo našemu cilju soočati se z izzivi in tveganji, ki jih izzivi nosijo s seboj, a nam tudi pomagajo rasti: »Ne bojte se izzivov, ki jih prinaša neuspeh. Bolj naj vas bo strah zamujenih priložnosti na poti do napredka.« (L. P.) Kljub težjim programom in nastopom z rahlimi napakami smo se na tekmovanju zelo dobro odrezali, saj so naši tekmovalci osvojili kar šest zlatih odličij. Na najvišjo stopničko je v kategoriji mlajših

odpeljanemu programu za las izgubila zlato kolajno. V skupini kadetinj nadaljevalni nivo se je zelo dobro odrezala **Sara Stibilj** in osvojila zlato kolajno. V kategoriji kadetinj pa sta bili v zelo močni konkurenci **Emma Masten** peta in **Anea Zorn** osma.

Mednarodno tekmovanje za Pokal Miki miška, 11. oktober – Nova Gorica

Običajno tekmovanju za Pokal Perle sledi tekmovanje za Pokal Miki miška, ki ga v oktobru organizira Klub za umetnostno kotalkanje iz Nove Gorice. Tudi letos smo se tekmovanja udeležili v zelo velikem številu, predvsem v mlajših kategorijah, ki jim je tekmovanje v prvi vrsti tudi namenjeno. Nastopili smo v kategoriji začetnic, cicibanov, mlajših in starejših deklic. Skupaj je nastopilo 19 naših tekmovalk, ki so osvojile skupaj kar 15 kolajn, tekmovalke pa so v disciplini prostega kotalkanja in disciplini *solo dance*. Prvo mesto so v disciplini prosto kotalkanje v svojih kategorijah osvojile Leja Jerič, **Aria Zorn**, **Ela Stibilj**, **Vita Furlan** in **Ela Ferfolja**, na drugo stopničko so se vzpele **Maja Nikolič**, **Ester Božič**, **Nika Fornazarič** in **Tinkara Polanc**, tretje mesto pa sta dosegli **Tara Vončina** in **Zarja Repše**. Na tekmovanju so nastopile še **Viki Rusjan** med začetnicami in **Emi Ferfolja** v kategoriji mlajših deklic ter **Ela Ferfolja**, **Nika Fornazarič** in **Tais Ličen** med starejši-

deklic NN stopila **Maja Nikolič**, v tekmovalni skupini mlajših deklic je zmagala **Ela Stibilj**, njen uspeh so dopolnile **Keli Ludvik**, **Špela Fornazarič**, **Brina Munih**, **Ester Božič** in **Emi Ferfolja**, ki so se razvrstile od drugega do sedmega mesta in s tem kot vedno potrdile prevlado našega kluba v tej kategoriji nasploh. V skupini starejših deklic NN je zmagala **Tara Vončina**, **Nika Fornazarič**, **Tais Ličen** in **Ela Ferfolja** so ji s svojimi uvrstitvami sledile. **Nace Blažica** pa je dosegel zmago med dečki. V skupini cicibanov je **Lea Jerič** kljub zelo dobro

mi deklicami. Zelo dobro je nastopila tudi Ema Masten med kadetinjami in za las zgrešila stopničke. V disciplini solo dance sta zmago slavili Keli Ludvik in **Zaja Rusjan**, drugo in tretje uvrščeni sta še bili Brina Munih in Špela Fornazarič. Hvaležni smo bili organizatorju, ki je dodatno omogočil nastope tekmovalkam tudi v disciplini *solo dance*, da so se lahko preizkusile v tem delu tudi tekmovalke, ki so bile uvrščene v slovensko reprezentanco za nastop na Pokalu Evrope in je bil to zanje dober preizkus pred odhodom na to pomembno mednarodno tekmovanje. Lepo je bilo, ko smo na tekmovanju videli naše tekmovalke, kako so se med seboj spodbujale, se tolažile, če so se jim elementi ponesrečili, si nesebično pomagale in se skupaj veselile dobro izpeljanih programov. In vsi skupaj smo spet rasli. Veseli smo, da našim tekmovalcem kažemo pot osebne rast in discipline ter sledimo misli: »Brez samodiscipline je rast nemogoča.« (L. H.)

Mednarodno tekmovanje za Lucijin memorial, 4. in 5. oktober – Renče

V oktobru so naše misli v zadnjih letih še posebej posvečene **Luciji**. Minilo je že šest let, odkar smo se poslovili od naše Lucije, a povsem živ je še spomin na njeno delo in njene neponovljive dosežke, neizmerljivih razsežnosti, skupaj osvojenih kar 27 kolajn na evropskih in svetovnih prvenstvih ter svetovnih igrah. Lucija je bila in ostaja zgled vsem mladim kotalkarjem ter številnim poznavalcem in oboževalcem tega lepega športa. Z organizacijo tekmovanja se poklanjamo njeni življenjski poti, vztrajnemu delu, odrekanju in vsemu, kar je bilo potrebno za doseg vrhunskih rezultatov. In vedno, ko se približuje ta dan, je v naši kotalkarski hiši to zelo močno čutiti. Tudi najmlajše, Lucija jih je poimenovala ježki, namreč že kakšen mesec pred tekmovanjem skrbi, kako bodo pripravljene, ko bo napočil trenutek, da nastopijo na tem za vse nas tako pomembnem tekmovanju. Vsi naši tekmovalci stremijo k odličnosti in si prizadevajo biti popolni, da bi bila lahko Lucija nanje ponosna. V vsakem njihovem gibu lahko vidimo odsev njene borbe in neomajne volje. Ta njihova prizadevnost je le skromna zahvala za vse, kar jih je naučila.

Hvala Lucija, za vse modrosti, ki si nam jih predala. Naše misli so vedno s teboj in tvoja prisotnost vedno občutna v dvorani.

Tekmovalci so se s svojimi nastopi poklonili Luciji, ki jih je iz sodniške lože opazovala. Trenerji so bili zadovoljni z njihovimi

nastopi, saj so se vsi potrudili po svojih najboljših močeh in z veliko mero resnosti, pa čeprav so nekateri stari komaj pet ali šest let in še niso vešči tekmovalnih nastopov. V najmlajših kategorijah, ki smo jih po Lucijini maskoti poimenovali ježki, sta zmagali domači tekmovalki **Zora Blažič** in **Korina Polanc**, njun uspeh so dopolnile **Sofija Koncut**, **Zaja Leban**, **Tina Mozetič**, **Mira Blažič** in **Evelin Varadin**, ki so se v svojih kategorijah zvrstile do petega

mesta. V kategoriji začetnic je Viki Rusjan osvojila srebro, med cicibankami pa je Leja Jerič osvojila tretje mesto. V kategoriji mlajših deklic je, kot je to že nekako običaj, blestela celotna skupinica naših tekmovalk in z zelo dobro odpeljanimi programi posegla po vseh najvišjih mestih, zlato odličje je osvojila Ela Stibilj, srebrno Keli Ludvik, bronasto pa Brina Munih, sledile so jim Ester Božič, Špela Fornazarič, Zarja Repše in Emi Ferfolja. Zelo uspešni so bili tudi tekmovalci in tekmovalke v skupinah starejših dečkov in deklic, saj so v svojih kategorijah zmago slavili Nace Blažica, Vita Furlan in Nika Fornazarič, sledili pa sta jim Tais Ličen in Ela Ferfolja, svoj nastop je zelo lepo izvedla tudi Zaja Rusjan. S svojimi nastopi so nas razveselile tudi kadetnje, saj so se v svojih kategorijah zavihtele na stopničke, Sara Stibilj, ki je zmagala, ter Tinkara Polanc in Ema Masten, ki sta osvojili srebrno in bronasto kolajno. Med mlajšimi mladinkami sta slavje z dobrima nastopoma dopolnili **Sara Žbogar Fajt** in **Kaja Bizjak**. Zelo dobro sta svoja dolga programa odpeljali v starejših kategorijah, kjer sta tudi zmagali, **Lana Kikelj** in **Mia Krušec**. Tekmovanje smo zaključili s skupino starejših mladink, v kateri tekmuje naša trenutno najboljša slovenska umetnostna kotalkarica **Maja Corsi**. Ta se je Luciji poklonila tako, da je izvrstno odpeljala svoj program, dosegla ovacije občinstva in najvišjo vsoto točk tekmovanja. V dvorano je pripeljala vzušje, ki smo ga velikokrat občutili tudi ob Lucijinih nastopih, ko se občinstvo nekako zlije s tekmovalko. Maja je s svojim nastopom, potrdila dobro pripravljenost pred nastopom na svetovnem prvenstvu, na katerega je odpotovala le nekaj dni po Lucijinem memorialu.

Zares toplo nam je pri srcu, da smo na 6. Lucijinem memorialu gostili kar 160 tekmovalcev iz Italije, Hrvaške, Slovenije in prvič v zgodovini umetnostnega kotalkanja tudi kotalkarice iz Bosne in Hercegovine, ki so se pripeljale na naše tekmovanje iz Sarajeva. Z nami je bila tudi Lucijina družina – mama **Anka** in oče **Ivo** ter sestra **Marjana** z družino. V času tekmovanja se nam je pridružil tudi župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon**, ki je po nagovoru sodelujočih in občinstva skupaj z družinskimi člani podelil priznanja tekmovalcem za njihove nastope. Obudil je tudi spomine na Lucijo ter na njeno izjemno zagnanost in nadarjenost, ki sta jo vodili po poti slave in doseganja vrhunskih rezultatov, ko je s svojimi številnimi nastopi in uspehi promovirala naše kraje in Slovenijo po celem svetu. Srčna hvala članom UO in staršem, ki so uspeli organizirati zares čudovito tekmovanje, in čestitke našim trenerjem, da so tako dobro pripravili vse tekmovalce kljub velikem številu individualnih programov.

Svetovno prvenstvo 2025, 17. do 30. oktober, Beijing, Peking, Kitajska

Lepi dosežki na mednarodnih tekmovanjih svetovnega *grand prix*a, perfektno izpeljani programi na državnem prvenstvu in osvojeno odlično peto mesto na evropskem prvenstvu so naši trenutno najuspešnejši slovenski tekmovalki Maji Corsi zagotovili pot na svetovno prvenstvo, ki je letos potekalo na Kitajskem v mestu Beijing pri Pekingu. Kot edina predstavnica iz Slovenije je zelo uspešno nastopila na 69. Svetovnem prvenstvu v umetnostnem

kotalkanju, kjer je v zelo močni konkurenci 29 tekmovalk, ki so prihajale iz kar 20 držav, osvojila odlično sedmo mesto. Svetovno prvenstvo na Kitajskem je zabeležilo rekordne številke tako po številu udeležencev, okoli 950 tekmovalcev je pokazalo svoje vrline, kot tudi po številu držav udeleženk, saj so na prvenstvu sodelovali tekmovalci iz kar 34 držav iz vseh petih celin. Maja je tekmovalje prišla z nastopom v tekmovalnem delu kratkih programov. Kljub rahli poškodbi, ki je Majo pestila tik pred odhodom na tekmovalje, in stresu, ki spremlja tekmovalce na tako pomembnih tekmovaljih, je dobro odpeljala kratki program z visoko težavnostno stopnjo in uspelo se ji je uvrstiti v veliki finale desetih najboljših, saj je zasedla deveto mesto in le nekaj drobnih napakic

naučiti in zaradi njih narediti korak naprej, predvsem pa vztrajati v svojem prepričanju in športnem navdihu: »Športni navdih se ne skriva le v bleščečih dosežkih, ampak tudi v tišini vztrajnosti, ki jo nosiš v sebi ne glede na rezultat.« (C. T.) Po osvojenem petem mestu na evropskem prvenstvu, ki je v septembru potekalo v sosednji Italiji, in doseženi najboljši slovenski uvrstitvi na svetovnih prvenstvih v zadnjih letih ter ob tem, da je ravno na najvišjem tekmovalju v skupnem seštevku točk Maja dosegla tudi svoj osebni rekord s preseženimi 140 točkami, lahko z zadovoljstvom sklene letošnjo tekmovalno sezono. Ob vrnitvi v Slovenijo smo člani kluba našo uspešno tekmovalko Majo Corsi in njeno trenerko **Saro Pregelj** pričakali v prostorih kotalkali-

jo je stalo še boljše uvrstitve. Temeljito se je koncentrirala na nastop v dolgem programu, verjela v svojo pripravljenost in svoj nastop opravila z odliko. Izvedla je šesti najboljši dolgi program med vsemi udeleženkami, kar je zadoščalo za skupno sedmo mesto z minimalnim zaostankom za šestouvrščeno tekmovalko.

Največja mednarodna tekmovalja prinašajo veliko novih izkušenj, ki jih moramo sprejeti, se iz njih nekaj novega

šča in nazdravili k izjemnemu dosežku ter jima čestitali, da sta se tako dobro soočili z vsemi pritiski velikega tekmovanja.

Pokal Evrope, 8. do 13. november, Matosinho, Portugalska

Po uspešno zaključenih klubskih nastopih na mednarodnih tekmovanjih pa je tudi naše mlajše tekmovalke, ki so bile imenovane v slovensko reprezentanco, čakal nastop na tekmovalju za Pokal Evrope. Poleg Maje Corsi so za slovensko reprezentanco v tem delu sezone nastopile še Keli Ludvik, Ela Stibilj, Ester Božič, Špela Fornazarič, Brina Munih in Zaja Rusjan. Za tekmovalkami je bila dolga sezona priprav, tekmovanj in pričakanj. Za večino deklet je šlo za krstni nastop na tako pomembnem tekmovalju, ki je umeščeno po svoji pomembnosti takoj za evropsko prvenstvo. Nepozabne bodo ostale njihove iskrive oči, ko so prejele svojo prvo akreditacijo, njihova ponosna drža, ko so na otvoritvi zaslišale slovensko himno, in njihov izdih olajšanja, ko je bilo tekmovalje za njimi. Čestitamo vsem tekmovalkam za pristop in trud, ki so ga pokazale v času priprav na odhod na tekmovalje, ter za nastope, ki so jih prikazale na tekmovališču. Vse so nastopile zelo dobro ter se uspešno kosale z zelo močno konkurenco v obeh disciplinah, tako v prostem kotalkanju kot v plesnem programu. Uvrstile so se v sredino vseh nastopajočih in s tem potrdile načrtano pot, saj Slovenija predvsem v plesni disciplini še ni prepoznavna na mednarodnem prizorišču, ker gre pri nas za novo zvrst umeštnostnega kotalkanja. Kljub vsemu smo z

nastopi naših tekmovalk zadovoljni in smo nanje ponosni in prav je tudi, da želimo več ter že gledamo prihodnji sezoni naproti z velikimi cilji in pričakovanji. Še bolj zagnani, osredotočeni in natančni. To je bil za nas teden, poln čustev, novih izkušenj in nepozabnih trenutkov, ki smo ga zaključili s sprejemom naših tekmovalk in prijetnim druženjem ob njihovem povratku.

Za nami je spet izjemna tekmovalna sezona. Iskreno čestitamo trenerski ekipi, ki je z odliko opravila svoje delo. Uspeh gre pripisati tako strokovnemu pristopu kot spoštljivemu in strpnemu sodelovanju z veliko medsebojnega povezovanja in usklajevanja. In rek velja: »V slogi je moč.« In ponosni smo na vse, kar smo dosegli skupaj.

Božično-novoletna kotalkarska revija

December je čas, ko se vsako leto zazremo v obdobje, ki je za nami, ter obudimo najpomembnejše dogodke in dosežke v tem času ter strnemo vtise, ki smo jih najbolj ohranili v spominu. Tako bomo tudi letošnje leto zaključil s tradicionalno Božično-novoletno kotalkarsko revijo, ki jo bomo uprizorili tik pred prazniki z željo polepšati predbožični čas številnim obiskovalcem ter vsem našim članom in njihovim najbližjim. To je za nas dogodek, s katerim zaključimo naše vsakoletne dejavnosti, čas sprostitve, brezskrbnosti in druženja, izjemnega sodelovanja in izmenjave mnenj, potrpežljivosti in strpnosti, predvsem pa krepitve duha in solidarnosti med vsemi akterji te za nas vedno pomembne prireditve. Za čudovito sceno smo v jesenskih večerih poskrbeli starši mladih kotalkarjev, prav tako za obleke nastopajočih, preproste in hkrati čudovite, ki smo jih, kot vedno, sešili sami.

Na kotalkah vas bomo popeljali v svet Disneyevih princes, tokrat z moderno pravljico Moana, ki so jo izbrali naši najmlajši člani, z opombo, da je pravljica veliko bolj živahna od klasičnih. Odvija se v tropskih krajih, kjer se deklica Moana na poti iskanja rešitve za svoje ljudstvo

srečuje s težavami, a se kljub nevarnostim, s katerimi se sooča, ne preda, ker verjame, da lahko pomaga svojemu ljudstvu. Pravljica izpostavlja pomen sprejetja samega sebe ter spoštovanja oseb in narave, ki nas obkrožajo. Skupaj se bomo spomnili, kako premagovanje težav s pomočjo notranje moči vedno vodi do srečnega konca. •

Kotalkarski klub Renče

arhiv KK Renče

Člani KK Renče želimo v letu 2026 vso srečo in polno lepih trenutkov ter iskrenih misli, da bi lahko v teh prazničnih dneh vsakdo doživel toplino svojega doma in svojih najbližjih, v letu, ki je pred nami, pa uresničil svoje sanje.

Renče – mednarodni turnir v balinanju

Športno balinarski klub Renče je 29. novembra uspešno organiziral že 37. mednarodni

turnir v balinanju trojk ob navzočih 12-članskih ekipah iz zamejstva in sosednjih občin. •

in Športno balinarski klub Renče

Sestri Velkavrh

Ana in Eva Velkavrh sta radoživi, deset in osem let stari deklici, ki se zelo radi igrata. Obožujeta šah, šeraje pa igrata tenis. Pa tudi glasba in igranje inštrumentov jima nista tuja: Ana namreč igra klavir, Eva pa ima raje godala, in sicer violončelo.

Če sta se v lanskem šolskem letu ob sobotah večinoma udeleževali uspešnih šahovskih turnirjev na Primorskem, se v letošnjem koledarskem letu v njunem prostem času po šoli posvečata predvsem treningom tenisa. Letošnje koledarsko leto je bilo pestro, saj sta se udeležili kar petih odprtih državnih turnirjev po Sloveniji, v planu je bil še en novembra.

V soboto, 8. marca, je v TK Branik Maribor potekalo odprto državno prvenstvo v Midi tenisu za dečke in deklice od 8 do 11 let. Ana in Eva sta gladko pometli s konkurenco: Ana je turnir zaključila neporažena z zlatim pokalom, Eva pa je morala premoč priznati starejši sestri Ani in se

zadovoljiti z drugim mestom in srebrnim pokalom. V soboto, 12. aprila, je odprto državno prvenstvo v Midi tenisu potekalo v TK Triglav Kranj, kjer sta se sestri po hudi konkurenci v kvalifikacijah gladko uvrstili v polfinale in finale, kjer je Eva morala priznati premoč tekmičice in se zadovoljiti s končnim drugim mestom, Ana pa s tretjim mestom in bronastim pokalom. V soboto, 17. maja, je v TK Koper potekalo Odprto državno prvenstvo v Midi tenisu, kjer je Ana po odlično opravljenih kvalifikacijah prišla do finala in osvojila odlično drugo mesto in srebrni pokal v hudi konkurenci. Tudi septembra sta se dekleti udeležili Odprtega prvenstva v kategoriji

Midi tenis in Under 10, ki je potekalo v soboto, 27. septembra, v TK Koper. Ana se je uvrstila na tretje mesto v Midi tenisu, Eva pa si je z odlično igro priigrala odlično drugo mesto v kategoriji U10 na celo igrišče. Poleg omenjenih pokalov je Ana dobitnica drugega in Eva tretjega mesta na regijskem gimnastičnem tekmovanju, ki je potekalo v klubu Twist Slovenija v Novi Gorici 20. marca. Eva je bila ena od favoritk, ker je prejela srebrno kolajno že lani, letos je bila tretja, Ana pa je bila druga v kategoriji deklic, 4. razred.

V prostem času Ana in Eva tudi šahirata in muzicirata. Šolata se na OŠ Milojke

Štrukelj Nova Gorica, kjer se po pouku udeležujeta tudi interesnih dejavnosti (šah, Twist, gimnastika, priprave na tekmovanja iz logike, Vegovo priznanje, iz razvedrilne matematike, Cankarjevo tekmovanje, angleška in italijanska bralna značka in druga). Po pouku redno obiskujeta tudi glasbeno šolo v Novi Gorici, kjer se pogosto predstavlja javnosti na šolskih in tematskih nastopih v solo in komorni zasedbi. Ob petkih zvečer pa imata najraje šahovski turnir kar doma, kjer brez večjih težav matirata mamo. •

in Jana Fajt

Radivoj Pahor, njegova misel in ubeseditve

Radivoj Pahor je življenjsko pot začel septembra 1946 v Gorici. Vihravi časi ob bližnjem jesenskem enakonočju in negotovimi, pa vseeno optimističnimi trenutki materialne in duhovne prenovali ob koncu vojne so Radivoja zaznamovali kot odprtega človeka, ki je vpet v dinamično življenje med tremi narodi in različnimi geografijami.

V širšem goriškem prostoru se je oblikoval kot občudovalec življenja in je izkoristil darove, da je to občudovanje tudi izpovedal v lepo oblikovani umetniški besedi. Čeprav prva pesniška zbirka *Tudi to je pot* iz leta 1973 kaže na možnosti ali želje, da bi izbral drugačne vizije ali poti, lahko razumemo njegovo zbirko tudi kot potrjevanje ustaljenih umetniških postopkov ali

dogovorjenih oblik. Pesniška narava ga je vodila k izrabitistih form, ki so dobra posoda za izpoved v mehkih ritmihi, pa tudi ironiziranje stvarnosti, razmišljanja ali mehki odpor. Ob naslonitvi na bližnjega rojaka in pomembnega vzornika Cirila Zlobca se je zbližal s sonetom, v katerega strogo formo je z lahkoto in prefinjenostjo prelil svoja ljubezenska čustvovanja, ponotranjenja in preoblikovanja znanih literarnih ali v ljudski ustvarjalnosti žal

vse manj prisotnih motivov, spominjanj tragičnih dogodkov, ki so zaznamovali širše območje Goriške, Krasi in Trsta. V pesniški zbirki *Deviško satje* iz leta 2005 je intenzivno izpovedal svoj odnos do dogajanja, krajev in ljudi širšega območja. Naj izpostavim ciklus sonetov Tržaški soneti, v katerem je odprl barvito problematiko spominjanj in sedanjosti v posameznih krajih: Štivan mu skozi usodo Lepe Vide odpre čustvovanja ob srečevanju s problemom hrepenenja in hkrati usojenosti zapostavljenega dekleta; Devin ga navdušuje ob srečevanju z odnosom do Rilkeja, ki je ustvaril tako razumsko kot čustveno sprejemanje, izraženo v Devinskih elegijah; preproste čupe Pahorju dokazujejo bistrost, hkrati pa človeško mehkost tržaških ribičev, ki so z enkratnimi drevaki zaznamovali bližnje morjeplovstvo in ribolov; sonet Sovodnje pa spregovori o jasnem razširjenem pomenu, ki govori o dveh vodah, ki se spajata v eno, kar se vklaplja v razumevanje političnega ali narodnostnega spajanja in priznavanja, lahko pa nadgrajuje Zlobčovo besedno povezavo dvoedinost. Takšno razumevanje se seveda povsem ujema

s hotenji in cilji naziva evropske prestolnice kulture, kar uresničujeta obe mesti ob meji za celotno območje.

Radivoj Pahor je vpet v vsakdanost širše Goriške in se povezuje tako z mladimi kot s starejšimi v različnih oblikah kulturnega in izobraževalnega dela. V Renčah, Bukovici in Novi Gorici se je velikokrat skrival za masko Dedka Mraza in razveseljeval mlajše otroke, v srednjih šolah je kreativno sooblikoval utrip kulturnih dejavnosti, pomemben je njegov prispevek za kakovostno izvedbo proslav in spominskih poti Simona Gregorčiča, poetično in s pristnim čustvovanjem je zaznamoval marsikatero svečanost ob obujanju spominov na bližnje dogodke v preteklosti, njegova umetniško oblikovana beseda je tiho pospremila veliko pokojnikov ob njihovem slovesu. Pristen stik ohranja s starejšimi v domu upokojencev na Gradišču, kjer ga z veseljem pričakujejo vsako leto.

Radivoj Pahor je vedno izražal hvaležnost za vsa dejanja, ki so mu pomagala uresničevati njegovo poslanstvo. Njegova navezanost na Cirila Zlobca je tudi povezana s posvetilom, ki ga je zapisal na zadnji strani platnic pesniške zbirke *Ob mrzli reki* z letnico izida 1925. Ob stoletnici rojstva Cirila Zlobca si je sposodil pomensko strukturo Župančičevih verzov: »Hodil za njo si in pil nje preleste ...«, ko se dvigne nad kraško gmajno in začuti vse radosti opojne čaše z »biseri pelina« in z

Bojan Bratina

Radivoj Pahor

Renče, 11.3.2023

domačim »kelihom rdečega vina«. Ob tej zdravici začitimo sorodnost dveh umetnikov, ki sta tesno vezana na kraški svet, na usodo ljudi na zahodnem robu slovenstva, na močno zavedanje o pomenu maternelnega jezika, kulture in narodove zgodovine. Brez zaničevanja in omalovaževanja se moramo odločati za povezovanje in prijetno sobivanje. Radivoj Pahor se večkrat spomni Zlobčevih besed, da klofute, ki jo je prejel kot učenec v semenišču, ne bo vrnil z dejanji nasilja. Njegovo maščevanje se je izoblikovalo v prevajanju italijanske literature, izdajanju antologij te bogate literature, prijatelji v Italiji pa so prevajali njegove pesmi in ga vključevali v antologije svetovne lirike. Slovenci smo bogatejši za prevode iz italijanskega jezika, hkrati pa

slovenščini da dokaz, da je ta jezik enako lep in izrazno močan kot jezik z znamenito zgodovino, Italijani pa so spoznali moč in lepoto v izpovedi slovenskega jezika, ki premore bogato prikazovanje dokazov o kulturni zgodovini malega in iskrivega naroda na severno vzhodnih mejah italijanskega škorja.

V skromnih nekaj povedih, kolikor jih je odmeril časopis, je težko zbrano spregovoriti o vseh odtenkih Pahorjevega delovanja in ustvarjanja. Sicer pa Radivoj Pahor tudi še ni povedal vsega. •

 Bojan Bratina
 osebni arhiv

Rožica Žvanut – Plemenito srce

Biti nekdo je veliko več kot vloga izkušnje. Je kot potovanje, kjer se svetloba in senca dotikata pomena, živeti v svetu, kjer se prepletata moč in ranljivost, svoboda in pričakovanja. Je svet, kjer postaneta rivala lastna identiteta in družbeni pogledi, ki podkrepljena s tiho vztrajnostjo in glasnim pogumom iščeta prostor, da lahko prepoznamo prostor lastne vrednosti. Vsak človek, vsaka ženska nosi v sebi edinstveno pot, ki z zapisi velikokrat presega stereotipe in pripoveduje o presežkih oblikovanja lastnega jaza. Zato nekoč in danes biti ženska ni le očitana podoba, temveč moč, ki kot starodavna reka riše podobo pokrajine, ko se v jutranji meglici njena krhkost ovija okoli sveta, a se kljub slovesu nikoli ne razblini.

Biti srčen je izjemna lastnost, ki je človeku dana in kaže na globo človečnost. Srčnost ni le trenutek prijaznosti, nasmeha, pozdrava ali stiska rok, ampak je moč, pogum, plemenitost, mogoče sposobnost, umakniti sebe na vrhu gore, ko postane

skrivnost čara osebnega zadovoljstva, sreča in hvaležnost drugega.

In ta vrh gore je dosegla **Rožica Žvanut**, ženska, ki je vrsto let v razpokah med trenutki raztapljala ostre robove med

»jaz in ti«. To je pripoved, ki dokazuje, da pomoč ni dajanje moči, temveč odsev notranje tišine, ki izoblikuje človečnost in zavedanje človeka v smisel konca, ki se nikoli ne konča ... in ravno prav na tiho in ravno prav počasi z nasmehom odpre vrata novemu.

Kako sem se vključila v delo RK Renče

Nekega zimskega večera leta 1963 je prišel s sestanka iz Renč moj tata **Jožko Cotič** in že na vratih rekel: »Nunca Felička – babica – je rekla, da se mora izvoliti nov odbor Rdečega križa. Predlagal sem tebe.« Čez nekaj dni sem dobila pisno vabilo na občni zbor. Tam smo bili izvoljeni predlagani kandidati, in sicer na način, da so bili zastopani vsi tedanji zaselki. Znašla sem se kot najmlajša (23 let) med resnimi, izkušenimi obrazi, ki so doživeli grozote vojne in bili med prvimi, ki so pomagali graditi novo domovino. Počutila sem se neprijetno in nisem vedela, kako se bom znašla.

Delala sem na Osemenjevalnem centru Žigoni v Renčah. Kmalu se je center preselil v Kromberk. Na delo sem se vozila z avtobusom ali z Vespo. Ker sem bila vsak dan v Kromberku, sem bila uporabna vez med **RK Renče** in **RK Nova Gorica**. Pred tem je bila povezava mogoča samo z edinim telefonom, ki so ga imeli na pošti, in s pismi. Ob mojem prvem oprasku na RK v Novi Gorici me je administrativna delavka **Pavla Ipavec** vprašala, od kod in čigava sem. Rekla je: »S tvojim očetom Joškotom sva bila sodelavca, pozdravi ga.« Sicer me je Pavla o delu RK veliko naučila. Bili sva v dobrih odnosih. Tudi ko se je upokojila, sem jo večkrat obiskala, ji prinašala pozdrave. Ko sta oba z mojim očetom preminula, sem se spomnila, da ju sploh nikoli nisem vprašala, kje sta bila sodelavca, za kar mi je bilo žal.

Ob pripravi gradiva za obeleženje 65. obletnice RK Renče z dobrodelnim koncertom mi je prišla v roke knjiga avtorja Branka Marušiča iz leta 1961, naslovljena *Pregled delovanja organizacije Rdečega križa Slovenije v Goriškem okraju 1944–1960*. V knjigi piše: »Okrajni odbor je bil prvič postavljen 18. 6. 1947, predsednik Joško Cotič, tajnik Pavla Ipavec. S priključitvijo Primorske k Sloveniji 15. 9. 1947 je začel takoj z delom. Po številu članov je bil na tretjem mestu v Sloveniji in je bil zelo aktiven.« Čeprav danes renški RK ne dosega visokega števila članov na število prebivalcev, dela neprekinjeno vse od svoje ustanovitve. Po zapisu v blagajniški knjigi iz leta 1956 je imel takrat 122 članov. Največ članov je bilo v letu 1994, in sicer 681. Trenutno šteje 420 članov.

In kako je bil ustanovljen? Ob obisku **Ivanke Elersič** iz Merljakov na dan njenega 96. rojstnega dneva je ta povedala: »Kako sem vesela, da sem članica RK od njegove ustanovitve, ki sem ji prisostvovala.« Na te besede sem postala pozorna in Ivanko vprašala za pojasnilo. Povedala je: »V avgustu leta 1944 smo se tri aktivistke NOB iz Merljakov sestale skupaj z organizatorko babico **Felicito Mikluž** na travniku v Ozrenju. Z enakim namenom je bil sestanek organiziran tudi v gornjem in srednjem koncu Renč.« Ta pripoved sovпада z nastankom Rdečega križa Slovenije. V odboru smo opisani dogodek za znamovali kot začetek RK v Renčah. Pisno potrdilo o omenjenih ustanovnih dogodkih RK Renče smo presenečeni dočakali v času obeleženja 80-letnice ustanovitve RK Renče, ko je **Jasna Gregorič** iz Martinučev na podstrešju domače hiše našla člansko izkaznico RKS svoje stare mame. V

izkaznici je vpisana plačana članarina za drugo polletje 1944 v višini 12 lir.

Prvo delo, ki mi je bilo zaupano, je bilo pobiranje članarine in obisk starejše osamljene krajanke skupaj s še enim članom odbora. Krajanke je živela v nemogočih higienskih razmerah. Bila je vesela obiska, povedala je, da ji nič ne manjka, v resnici pa ni bilo tako. Skozi pogovor je postalo jasno, da čisto vse ni v redu, zato sva se odločila in poklicala zdravnika. Zdravnik jo je naslednji dan obiskal, odpeljali so jo v bolnišnico, kjer je po kratki bolezni kmalu preminila. Z omembo tega dogodka bi rada poudarila, da v tistih časih socialna služba ali druge oblike socialne pomoči niso bile tako razvite, kot so danes. Kar smo lahko naredili dobrega za svoje sosede in sokrajane, smo naredili v okviru Rdečega križa.

Med letoma 1963 in 1966 sem bila članica odbora RK. Kasneje sem prevzela dela blagajnika, v letih 1966 do 2005. Skrbela sem za pravočasno pobiranje članarine in ustrezno vezavo sredstev na banki. Do leta 2005 so za svoja sredstva iz naslova članarine posamezni odbori RK skrbeli sami. Važno je bilo torej tudi, da se je denar pravočasno in primerno vezalo na banki, da ni izgubljal na vrednosti. Z vezavo se je račun RK tudi dodatno opomogel. S kasneje sprejetimi zakoni je vodenje denarnih sredstev padlo v roke Območnega združenja Nova Gorica. Tako je vloga blagajnika zamrla, skrb za pobiranje članarine pa je prešla na predsednika.

V letu 2005 je dolgoletna predsednica pustila svojo funkcijo. Po predlogu odbora je bilo predsedstvo tedaj zaupano meni. Na tej funkciji sem ostala vse do leta 2025. Predsednik je sicer formalni vodja, a brez prizadevnega odbora je tudi njegov trud zaman.

Svojega dolgoletnega delovanja v renškem Rdečem križu se zelo rada spomnim in sem nanj ponosna. Skupaj z odborom smo nadaljevali s aktivnostmi, ki so smisel delovanja Rdečega križa: skrb za socialno ogrožene krajanke, pomoč pri osebnih in naravnih nesrečah, obiski starejših doma in v domovih upokojencev, obdarovanje ob novoletnih praznikih in osebnih jubilejih starejših, organiziranje srečanja starejših krajanov. Pri delu sodelujemo s krajevno skupnostjo ob raznih prireditvah, sodelovanje pa je zgledno tudi z drugimi društvi v Renčah in osnovno šolo. Stalne stike vzdržujemo tudi s člani Društva prostovoljnih krvodajalcev iz Staranzana. V preteklosti smo organizirali tudi srečanje krvodajalcev iz Renč. Zaradi varovanja osebnih podatkov nam informacije o tem, kdo aktivno daruje kri, niso dostopne, zato srečanja ne moremo več organizirati.

Več mandatov sem bila članica odbora **Območnega združenja RK Nova Gorica**. Skozi vsa leta smo lepo sodelovali. V lepem spominu mi je ostala mednarodna akcija odvzema krvi na Trgu Evrope. Na stojnici sem predstavljala RK Renče. Vzbudila je veliko pozornosti, posebno zaradi prikaza slik srečanja starejših krajanov iz davnega leta 1979 in številnih aktivnosti, povezanih s pobratenjem.

V posebnem spominu mi ostaja odprtje ambulate v Renčah. S pomočjo prostovoljnih prispevkov krajanov smo ambulanto v celoti opremili s potrebnimi aparaturami. Ambulanta je zaživela, v Renčah si je svojega zdravnika izbralo veliko število krajanov in začetna skepsa o obstoju ambulate je že davna preteklost. Večkrat sem stopila do zdravnice s predlogom, da bi v kraju izvedli predavanja o aktualnih temah, pogostih boleznih in podobno. Skozi dobro sodelovanje renške zdravnice in gostov se je odvijalo več kot 10 zdravniških predavanj.

Pri našem delu se redno spominjamo pomembnih obletnic in mejnikov. Mesto najbolj odmevnega praznovanja vsekakor pripada počastitvi 65. obletnice delovanja RK Renče. Po spletu srečnih naključij nam je za nastop v Renčah uspelo prepričati člane takrat izjemno priljubljenega tria tenorjev **Eroika**. Zgodba, kako je do tega prišlo, je zanimiva. Bila sem na dobrodelnem koncertu tria Eroika v Ljubljani. Vedeli smo, da je eden od članov poročen v Renče, a nismo vedeli, kateri. Seveda sem se ponudila, da bom poizvedela. Ko smo zapuščali dvorano, so se pred nami odprla vrata, za njimi so stali pevci. Čestitala sem jim za nastop in vprašala: »Kateri je renški zet?« Eden izmed njih je dvignil

roko in takoj rekel, da ve, da prihajam iz Renč. Čez nekaj dni sem prišla na idejo, da bi lahko podoben koncert organizirali tudi v Renčah. Odpravila sem se na dom našega renškega pevca in mu predstavila svojo idejo. Z njo je soglašal in mi že naslednji dan potrdil termin. Po začetnem navdušenju ob potrditvi sodelovanja tria Eroika pa se je prava razsežnost dogodka šele pričela prikazovati. Člani RK Renče tega vsekakor ne bi zmogli sami. Brez pomislekov so nam priskočile na pomoč celotne Renče, od kotalkarjev do članov drugih društev, krajevne skupnosti in Občine. Zaradi velikosti prireditve je formalni organizator dogodka moral postati Območni odbor RK iz Nove Gorice. Urejanje potrebne dokumentacije za izvedbo prireditve (policija za urejanje prometa, varnostna in reševalna služba ...) je bilo v mojih rokah. Dogodek je izjemno uspel. Izpeljali smo ga na isti dan kot otvoritev renške obvoznice in s tem lepo ovekovečili pomembnost te nove pridobitve. Člani tria Eroika so se odpovedali honorarju in v Šolski sklad Osnovne šole Renče se je nateklo več kot 7000 evrov. Prav tako smo se s slovesnostjo spomnili 70-letnice in 80-letnice ustanovitve RK.

Pri svojem delu sem uspešno sodelovala z Občinskim odborom RK Nova Gorica. Bila sem tudi članica Medregijskega odbora za javno zdravstvo pri NIJZ Nova Gorica. Naše dobro sodelovanje je omogočilo, da so se številne aktivnosti odvijale direktno v Renčah in ne v Novi Gorici, kot je bilo sicer predvideno. V okviru njihovih aktivnosti in sodelova-

nja z zdravstvenim domom smo pod sloganom »Zdrav življenjski slog« organizirali razne delavnice in predavanja na temo krepitev zdravja. Pripravili smo kuharski tečaj in predavanja o prehrani. Športni navdušenci so se lahko udeležili tečaja nordijske hoje. Vseh naštetih aktivnosti se je udeležilo več kot 60 oseb. Razdeliti smo jih morali v dve skupini in program izvajati v kulturni dvorani in v prostorih društva upokojencev. Zaradi zanimanja so bile delavnice nato izvedene še v Bukovici.

Nismo pa sodelovali le z odraslimi in starejšimi, ampak tudi z otroki. Ob tednu Rdečega križa sem obiskovala učence **OŠ Renče** od 1. do 3. razreda. Predstavila sem jim poslanstvo in delo RK. Del poslanstva so začutili tudi sami. Vsako leto so dobrodelni, skupaj z učiteljicami že vrsto let izdelujejo novoletne voščilnice za naše krajanke.

V zadnjih letih sem prizadevno iskala novega predsednika. To pa mi je uspelo šele letos, ko je delo prevzela mlada **Tanja Zorn Stepančič** iz Mohorinov. Želim ji veliko uspehov v prihodnje. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem članom odbora RK Renče in vsem tistim, s katerimi sem pri dolgoletnem delu zgledno in uspešno sodelovala.

Delo v Rdečem križu je bilo pomemben del mojega življenja, opravljala sem ga z veseljem in zadovoljstvom in upam, da sem z njim vsaj malo doprinesla k dobremu na tem svetu.

Naj na tem mestu vsem krajanom in občanom zaželim veliko sreče in predvsem zdravlja v novem letu. •

Rožica Žvanut
osebni arhiv

Dogajanja v jesenskih mesecih v Društvu upokojencev Renče

V letošnjih poletnih mesecih se je v našem društvu malo dogajalo. Imeli smo načrte, da bi se teden-sko odpravljali na enodnevna kopanja v Izolo. A zaradi negotovih vremenskih razmer oz. vročine in včasih dežja so nam ti načrti odpadli. Nastal je tudi čas letnih dopustov na morju ali v hribih.

Prostovoljci so se 11. oktobra udeležili srečanja prostovoljcev Severnoprimske regije, ki je bilo tokrat v Ajdovščini.

V četrtek, 16. oktobra, smo organizirali enodnevni izlet v Dolomite, v Cortino d'Ampezzo. V zgodnjih jutranjih urah smo se odpeljali na pot proti Dolomitom. Po Padski nižini mimo Palmanove, Portogruara, Conegliana, rojstnega kraja renesanč-

njegova največja globina pa je pet metrov. Tre cime so zanimive za fotografe, alpiniste, rekreativce. Po vseh ogledih smo se mimo Forni di Sopra, Tolmezza in Vidma vrnili nazaj proti domu. V Forni di Sotto smo imeli še zaslužno večerjo. Udeleženci izleta smo se zadovoljni in polni novih spoznanj vrnili domov ter se zahvalili vodnici, veliki poznavalki začrtane poti.

Šele s septembrom smo začeli z načrtovanimi dogajanjimi. Najprej smo začeli z redno tedensko telovadbo v kulturni dvorani. Zatem pa z rekreacijsko telovadbo in plavanjem v novogoriškem bazenu. Večerne ure pa so v pisarni društva tedensko zasedene z delavnicami z ročnimi deli, klekljanjem, igranjem kart, reševanjem križank ali s sestanki društva.

nega slikarja Cime in kraja z najstarejšo vinogradniško in vinarsko šolo v Italiji, do Vittoria Veneta, kjer se nam je pričel odpirati alpski svet. Iz avtobusa smo zagledali čudovito jezero Santa Croce, ki je bilo prvotno manjše ledeniško jezero. Za potrebe pridobivanja električne energije so naravno pregrado umetno nadgradili in s tem povečali jezero, ki danes napaja pet manjših elektrarn. Vozili smo se skozi prelepa alpska mesteca in vasi do našega končnega cilja, smučarskega turističnega središča Cortina d'Ampezzo. Mesto gosti nekaj disciplin zimskih olimpijskih iger v letu 2026. Prve OI, ki naj bi jih gostilo mesto, so bile predvidene v letu 1944, a so jih zaradi druge svetovne vojne odpovedali. Cortina je ponovno kandidirala za izvedbo OI in bila izbrana za izvedbo 1956.

Nadalje je bilo 16. oktobra v pisarni DU Renče organizirano izobraževanje za prostovoljce. Predavateljica je bila **Irena Vidmar** iz DU Ajdovščina.

Ob prižigu lučk 4. decembra pa sta naši upokojenki **Marija** in **Miloša** pomagali predstavnicam in učencem **Osnovne šole Renče** sodelovati pri pripravi raznih receptov za jedi, ki naj bi bile za učence zdrave, okusne in privlačne. Same izdelke so ponudili vsem, ki so bili prisotni pri samem dogodku prižiganja lučk.

V decembru smo pripravili novoletna darila za naše člane društva. V veliko pomoč sta nam bila dobri mož in njegova pomočnica, ki sta se potrudila, da sta s severa prišla v **Društvo upokojencev Renče**.

Ob koncu starega leta pa želimo vsem našim upokojencem in njihovim najdražjim ter vsem občankam in občanom: Toplo ognjišče in smeh v očeh iskreno želimo vam v teh prazničnih dneh. Da zdravja in srečnih dogodkov nešteto vam v izobilju nasulo bi novo leto. •

Po krajši vožnji okoli skupine Monte Cristalla smo pred seboj zagledali dva od simbolov Dolomitov: jezero Misurin in skupino Tre cime di Lavaredo. Jezero je ena glavnih turističnih točk Dolomitov, ima pa obseg dobra dva kilometra,

in Društvu upokojencev Renče

Obiskali smo Radovljico in Brezje

Člani **Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga** smo v četrtek, 9. oktobra, obiskali Radovljico in Brezje.

Vremenska napoved ni bila ravno najboljša, ampak že jutraj je sonce previdno kukalo skozi oblake in ko smo prišli v Radovljico nas je pričakalo sončno vreme. Najprej smo se ustavili v čokoladnici, kjer proizvajajo domačo Radolško čokolado. Pred ogledom proizvodnje in predavanjem o proizvodnji čokolade so nam prijazni lastniki za dobrodošlico ponudili čokoladni aperitiv. Na koncu pa smo njihove izdelke lahko tudi kupili. Pot smo nadaljevali po mestnih ulicah Radovljice do trgovine in gostilne Lectar, kjer še vedno po starem receptu izdelujejo izdelke iz lecta. Najbolj značilno in priljubljeno je lectovo srce. Izdelava lecta ima v Radovljici dolgo tradicijo, saj je že leta 1766 Jakob Krivic odprl delavnico v hiši, kjer je

še sedaj gostilna Lectar. Tudi tu smo si ogledali delavnico za izdelavo lecta, spominke pa smo lahko kupili v njihovi trgovini. Zatem nas je pričakala lokalna vodička in nam razkazala zgodovinske in turistične znamenitosti Radovljice. Staro mestno jedro Radovljice je zaščiteno kot zgodovinski in kulturni spomenik. Med drugim so tu rojstna hiša Antona Tomaža Linhart, Vidičeva hiša iz leta 1634, Lectarjeva hiša z najstarejšo gostilno v Radovljici, Čebelarški muzej, župnijska cerkev sv. Petra, spomenik Josipini Hočvar in še mnogo drugih zanimivosti. Nato pa smo se odpeljali do Brezij in obiskali Baziliko Marije Pomagaj, ki je bila leta 2000 razglašena za slovensko Marijino narodno svetišče in je največji romarski kraj v Sloveniji. Pred milostno podobo Marije Pomagaj pa je naš mini zborček zapel tudi pesem. Po ogledu cerkve smo si ogledali še razstavo v Muzeju jasic. Pred vodom v muzej nas pozdravlja rek Svetega Frančiška, ki je že davnega leta 1223 prvi postavil jaslice v kraju Greccio: »Dober dan, dobri ljudje,« ter nas tako povabi v notranjost. Tu je v desetih prostorih

zbranih več kot 450 različnih eksponatov jasic s celega sveta. Prikazana je tudi zgodovina jasilčarstva in nekaj najstarejših še ohranjenih jasic v Sloveniji. V Brezjah je z zbiranjem jasic in postavitvijo muzeja leta 1990 začel pater Leopold Grčar, sedaj pa muzej še vedno raste in pridobiva vedno nove eksponate. Polni vtisov smo zapustili Brezje in se po poznem kosilu zadovoljni odpravili proti domu. •

in Jože Ropoša

V gasilskem krožku je poučno in zabavno

... »V dve vrsti, zbor!« ... »Na desno ravnaj se!« ... »Mirno!« ... Tako vsak petek v prostorih **PGD Renče-Vogrsko** odmevajo glasovi naših najmlajših, ki ponosno dajejo gasilska povelja.

Druženje, gibanje, učenje, aktivnosti, tekmovanja – to je le nekaj razlogov, ki so tudi letos v oktobru naše mlade ponovno pripeljali v gasilski krožek. Svoj prosti čas preživljajo drugače: stran od telefonov, tablic in televizije spoznavajo nove prijatelje, sodelujejo v skupinskih igrah in

gradijo vezi, ki pogosto trajajo še dolgo v odraslost.

Ob tem pa pridobivajo pomembna znanja: od osnov varnega ravnanja z ognjem, prve pomoči, evakuacije, vrhne tehnike pa vse do gasilske discipline in timskega dela, veščine, ki so dragocene v vsakdanjem življenju. Kar se naučijo, pokažejo na kvizu in orientacijskem tekmovanju, kjer se pomerijo z mladimi iz drugih društev. Otroci pogosto povejo, da je krožek preprosto zabaven. Navdušujejo jih oprema, vaje, gasilski avtomobili in občutek, da so mali gasilci.

Čeprav smo s krožkom že začeli, se nam otroci od 6. leta dalje lahko še vedno pridružijo ali pa nas najprej samo obiščejo. Dobimo se vsak petek med 17:30 in 18:30.

Naj poudarimo še to: krožek je brezplačen, brez mesečnih obveznosti, edini strošek, ki ga imajo starši, je simbolična letna članarina društva. Krožek temelji na prostovoljnem vložku naših srčnih mentorjev, ki mlade vodijo z znanjem, potrpežljivostjo in veliko dobre volje. Vabljeni. •

 in mentorji PGD Renče-Vogrsko

70 let Gasilske zveze Goriške

Gasilska zveza Goriške, katere član je tudi naše **Prostovoljno gasilsko društvo Renče-Vogrsko**, je praznovala 70 let delovanja. Prireditev je potekala v naši občini, in sicer v kulturnem domu v Bukovici. •

 in PGD Renče-Vogrsko

Mesec požarne varnosti 2025

Vsako leto v oktobru poteka akcija »Mesec požarne varnosti«. V letošnjem letu so gasilci **PGD Renče-Vogrsko** predstavili gasilska vozila in gasilsko dejavnost učencem in otrokom na **OŠ Renče** in **POŠ Bukovica**.

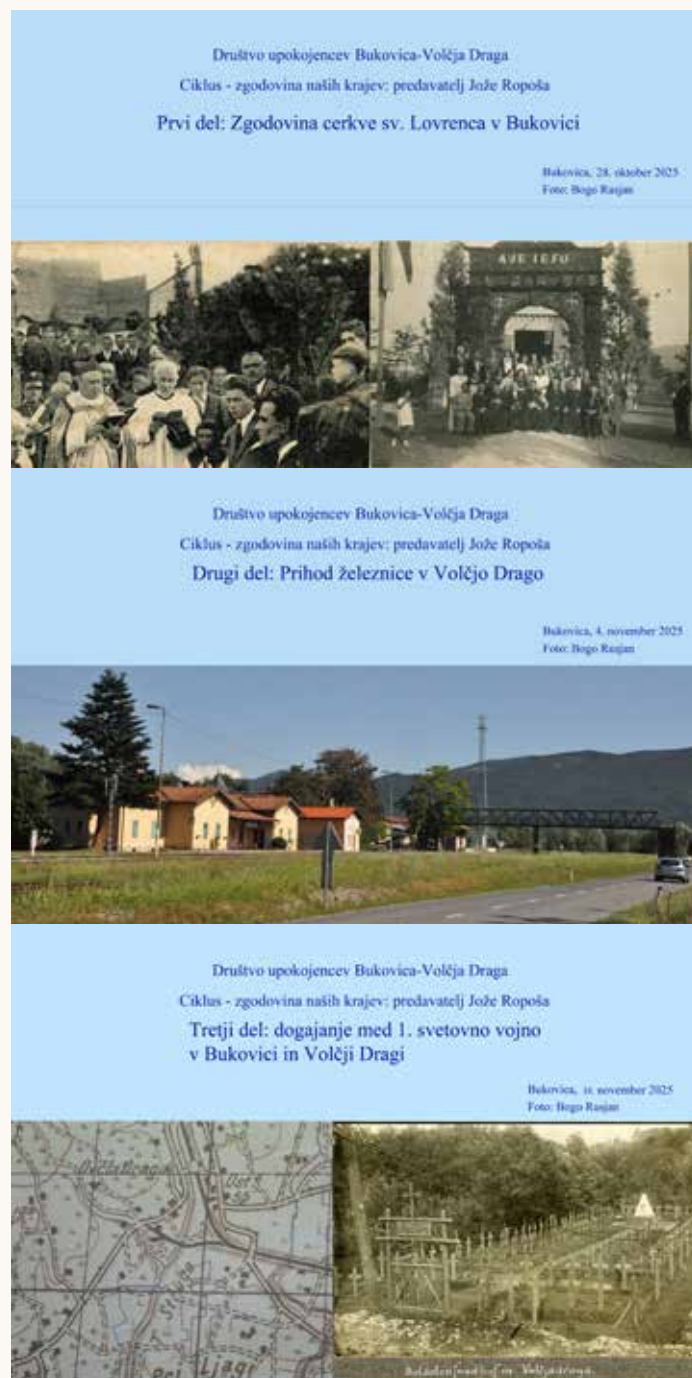
 in PGD Renče-Vogrsko

Nekaj iz zgodovine naših krajev

V oktobru in novembru smo člani upravnega odbora **Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga** organizirali tri predavanja o zgodovini naših dveh krajev, ki so bila namenjena širšemu krogu ljudi, ne le članom društva. V upravnem odboru našega društva aktivno sodeluje tudi **Jože Ropoša**, ki ljubiteljsko zbira gradivo o zgodovini naših krajev. Poprosili smo ga, če bi lahko del tega znanja delil z nami in nam tako približal življenje naših prednikov. V lanskem letu nam je v sklopu dveh predavanj predstavil način življenja v naših krajih že od obdobja Rimljanov pa vse do druge svetovne vojne. V letošnjem letu pa je 28. oktobra pripravil prvo predavanje z naslovom **Zgodovina cerkve sv. Lovrenca v Bukovici**, drugo 4. novembra z naslovom **Prihod železnice v Volčjo Drago** in tretje 18. novembra z naslovom **Dogajanje med prvo svetovno vojno v Bukovici in Volčji Dragi**.

Najprej nam je oživil spomine o sv. Lovrencu, po katerem se imenuje tudi cerkev v Bukovici. Veliko nam je povedal tudi o prvi cerkvi v Bukovici, ki je bila uničena v prvi svetovni vojni, in o gradnji nove, današnje cerkve v Bukovici. Koliko truda so naši predniki morali vložiti in koliko denarja je bilo potrebno takrat zbrati, da so sploh lahko pričeli z zidavo nove cerkve. Kar pet premožnejših kmečkih družin je takrat zaprosilo v Gorici za kredit, ki ga je bilo kasneje izredno težko odplačati. Kako

težko so potem te družine živele, si danes skoraj ne moremo predstavljati. Nekateri so zaradi teh kreditov tudi izgubili posest. Na drugem predavanju nam je Jože osvetlil pomen železniške postaje v Volčji Dragi in njeno pomembno vlogo, ki jo je odigrala v prvi svetovni vojni kot zadnja postaja pred Gorico oziroma soško fronto. O vojni, ki se je bližala, se je govorilo že nekaj let preden se je ta pričela. Avstro-Ogrska monarhija se je nanjo pripravljala tudi tako, da je začela graditi še en tir na postaji Volčja Draga. Takoj ob začetku vojne pa še tir, ki je od cestnega nadvoza peljal proti zaselku Doline in del proti Bukovici. Ena izmed manj znanih zanimivosti je tudi ta, da so iz Šempeetra do Volčje Drage leta 1929 peljali trije železniški tiri. Pokazal nam je tudi fotografije vojaške bolnice v Volčji Dragi, kjer so se zdravili

ranjeni vojaki s fronte na kraškem in goriškem bojišču. Bolnica je obsegala šest velikih barak, ki so stale na njivah od železniškega prehoda proti vojaškemu pokopališču v Volčji Dragi. Na istem območju, naprej od bolnice, je bila postavljena tudi lesena cerkev, ki so jo upora-

bljali vojaki in domačini. Veliko ranjenih vojakov je tu tudi umrlo. Njihovi ostanki so za vedno ostali na naših tleh, saj so pokopani na pokopališču prve svetovne vojne v Volčji Dragi proti Bazari. Vojaki, ki so branili mejo, so bili vpoklicani v vojsko iz vseh dežel Avstro-Ogrske monarhije. Na zadnjem predavanju pa nam je Jože predstavil življenje ljudi v naših krajih med prvo svetovno vojno in njihovo razmišljanje o trajanju vojne ter nam prebral tudi nekatera pričevanja, ki jih je zbral med domačini, ki so grozote vojne preživeli. Ta pričevanja je tudi zapisal, da ne bi šla v pozabo. Pomembno vlogo je imel tudi

takratni župnik **Ciril Zamar**, ki je maševal tudi v Bukovici in je skozi pridige med drugim ljudi učil o pomembnosti čistoče, ki nam je danes samoumevna, takrat pa še vode niso imeli na pretek. Župnik je pri maši prebral tudi vse razglase oblasti, saj ni bilo tiskanih medijev kot danes. Bil je neka vez med oblastjo in domačini. Pomembni pa so tudi spomini domačina **Ivana Merljaka**, ki je sam doživel čas prve svetovne vojne.

Želja predavatelja in nas kot organizatorjev predavanj je bil predvsem namen,

da širši krog ljudi seznanimo z zgodovino našega kraja. Našim zanamcem pa pustimo sledi v času, v katerem smo živeli. ●

 Cvetka Saksida,
predsednica DU
Bukovica-Volčja
Draga
 Bogo Rusjan

POVEDALI SO NAM

Konec prve svetovne vojne, Marino pride v Renče

V svojih spominih **Marino Žigon** prve svetovne vojne posebej ne omenja, niti ne opisuje stanja ob koncu vojne.

A iz njegovega pripovedovanja lahko razberemo, da je Renče oziroma Žigone, kjer je imel sorodstvo, obiskal takoj ob koncu vojne oziroma takoj, ko je bilo to mogoče. Renče, kakor tudi sosednje vasi Gradišče, Bilje, Bukovica in Volčja Draga, so bile zaradi vojaških aktivnosti takrat zelo poškodovane. Vojaška oblast takoj po preboju fronte, tako imenovane bitke pri Kobaridu, ki je trajala od 24. do 28. oktobra 1917, beguncem še ni dovolila, da bi se vrnili za stalno na svoje domove. Je pa časopis *Slovenski narod* v številki 279 5. decembra 1917 zapisal, da si je do konca novembra okoli 200 prebivalcev Renč in Gradišča že prišlo ogledat svoje domove in razdejana posestva. Ugotovili so veliko opustošenje, po njivah je bilo polno vojaškega materiala in barak, ob poteh polno kavern, bunkerjev in jarkov. Njive so bile obraščene s plevelom in travo ter nezorane neprimerne za sejanje. Vinogradi so bili opustošeni in trtje zastarelo. Ugotovljeno je bilo tudi, da je bilo na območju Gradišča in Renč približno 100 hiš, ki bi jih lahko usposobili za prebivanje, če bi imeli na razpolago tramove, deske, vrata in okna. Potrebno je bilo tudi očiščenje gozdov, saj je drevje ležalo polomljeno vsepovprek ali pa je bilo močno poškodovano od šrapnelov in granat. *Slovenski narod* je o tedanjem stanju še zapisal: »Arčoni, Lukežiči, Mohorini so

na polovico porušeni. Po vseh dragah in brežinah od Špacapanov do Oševljeka je vse v kavarnah in barakah, skrivnicah in stezah. Ker ni stanovanj v Renčah, se dohajajoči Renčkovci poslužujejo oficirskih barak.« Ker pa renški župan **Ivan Stepančič** od oblasti ni dobil navodila ali dovoljenja za vrnitev beguncem, so ti povešali glave in odhajali žalostni nazaj v begunstvo. Počasi so se begunci začeli vračati na svoje domove šele v letih 1918 in 1919. Marino se je spominjal: »Leta 1918, ko sem bil na glavnem trgu pred cerkvijo v Renčah, to je moglo biti konec novembra ali prve dni decembra okoli treh popoldan, je bil mrak, sem bil sam na tem placu. Bil sem pri sorodnikih in sem videl, da je prihajal eden na konju, en vojak, ki se je bližal, in je bil en italijanski oficir in me je vprašal po italijansko: „*Ragazzo a dove ci sindaco?*“ Jaz sem to razumel in mu pokazal, kje živim. /.../ Jaz mislim, da sem bil ta prvi v Renčah, ki sem videl Italijane, da so prišli v Renče.« Mogoče je bil Marino res prvi ali pa vsaj med prvimi, ki je srečal italijanskega oficirja v Renčah. Pripadniki italijanske vojske so novembra in decembra leta 1918 postopoma

ma vstopali v na novo osvobojena ozemlja in iskali predvsem predstavnike tedanje oblasti, to je župane, pa tudi duhovnike in ostale intelektualce, ter tako postopoma vzpostavljali svojo oblast v naših krajih. ●

 in Jože Ropoša

Prehitimo gripo, zaščitimo se že danes

Gripa je zelo nalezljiva bolezen, vsako leto zaradi nje zbolijo med 100.000 in 200.000 prebivalcev Slovenije. Gripa v nasprotju s prepričanjem mnogih ni le prehlad - lahko povzroči resne zdravstvene težave, kot je pljučnica. Posebej ogroženi so starejši odrasli, kronični bolniki, nosečnice in majhni otroci, vendar lahko tudi sicer zdravi odrasli zbolijo s težjim potekom bolezni.

Cepljenje je najučinkovitejša zaščita pred gripo. Cepljenje zmanjšuje verjetnost, da zbolimo, in ublaži potek bolezni, če do nje kljub temu pride. Pomembno je tudi zato, ker cepljeni virus širijo redkeje, kar posredno ščiti njihove bližnje, predvsem najbolj ranljive.

Cepljenje proti gripi je priporočljivo za vse prebivalce, še posebej pa za starejše od 65 let, kronične bolnike, nosečnice, otroke, mlajše od dveh let, osebe z izrazito prekomerno telesno težo, zdravstvene delavce, zaposlene v nujnih službah in vse, ki so pri delu veliko med ljudmi. Virusi gripe se stalno spreminjajo, zato je

pomembno, da zaščito osvežimo vsako sezono. Postopek cepljenja je hiter in enostaven, cepivo pa je varno, preverjeno in brezplačno za vse prebivalce.

Cepite se lahko pri svojem osebnem zdravniku, v cepilnem centru v zdravstvenem domu ali v cepilni ambulanti na območni enoti Nacionalnega inštituta za javno zdravje. Točne informacije o urnikih in načinu prijave na cepljenje so dostopne na spletnih straneh zdravstvenih domov ali po telefonu.

Z odločitvijo za cepljenje poskrbite ne le za svoje zdravje, ampak tudi za varnost svojih bližnjih in skupnosti. Prehitimo gripo, zaščitimo se že danes.

PREHITIMO GRIPO

ZAŠČITIMO SE ŽE DANES

Cepljenje proti gripi zmanjša verjetnost, da boste zboleli za gripo, preprečuje zaplete in smrtnost zaradi gripe.

Naročite se na cepljenje pri svojem osebnem zdravniku ali v bližnjem zdravstvenem domu.

Nacionalni inštitut za javno zdravje
Območna enota Nova Gorica, Vipavska c.13,
Rožna Dolina

DOGODKI

Stičišče dveh svetov, razstava od 7. do 24. oktobra

Oktobra, meseca, ko se narava bohoti v vsej svoji čarobnosti barv, je avla v kulturnem domu v Bukovici postala stičišče časa in narave. Razstavi, povezani med tihimi

bodicami kaktusov in neustavljivim časom, sta nas v ritmu tiktakanja zvalili na sprehod stvaritve dveh ustvarjalcev, **Branka Vodopivca** iz Renč in **Janka Terčona** iz Bukovice.

To sta dve poti, ure z zapisi spomina in kaktusi z novim začetkom življenske ustvarjalne poti, ki iz časa in narave tketa svoj mali čudež z delčkom njune duše.

Janko Terčon

Zgodba se začne pred petnajstimi leti, ko prvič stopi v skrivnostni svet kaktusov v Seči pri Portorožu. Kot v vrtincu tišine puščave ujet v čutenju privlačnosti njihove oblike, skrivnostne lepote in raznolikosti, začuti pripoved zgodb daljnih pokrajin. Lahko bi rekli, da je vzknila ljubezen na prvi pogled in tako je Janko prepoznal v njihovem svetu nekaj njegovega. Kupi si nekaj primerkov, ki postanejo izhodišče začetka nove nadaljnje življenjske poti.

Leta so tekla in povezanost z njimi je samo rasla. Spremljala so jo številna nova odkritja, nežno ukoreninjeni podtaknjenci ter nešteto tiho preživetih ur, posvečenih opazovanju njihove edistvene počasne, skoraj čarobne rasti, se spremenijo v njegove male zelene zvezde, ki postanejo njegov dih. Kaktusi zanj niso le hobi, so sopotniki, s katerimi deli vsakdan in v katerih najde veselje, ustvarjalni navdih in globoko notranjo umirjenost. Korak za korakom, združeni v smisel kot umetniška duša, Janko v simbiozi odkrije svoj izraz.

Oblikovanje unikatnih aranžmajev, v katerih prepleta naravo, domišljijo in osebno zgodbo, pa v njem podkrepi drznost, ustvarjati drugačnost in edinstvenost.

S kaktusi rad obdari druge, saj z njimi deli košček puščavske magije, ko se iz grudi ce zemlje dviga nova silhueta, skrivnostna in mogočna. S predanostjo in ljubeznijo je sam uredil tudi vaški cvetlični otok, ki so ga vaščani igrivo poimenovali Kaktus City. Njegova zbirka se še vedno širi in kot razburkano morje skriva skrivnosti tihih bodic in čaka trenutek, da jih naplavi na površje.

In Jankova ljubezen, rojena v objemu peščenega sonca, tam na obali ostaja danes ravno tako živa, nerazložljivo močna in očarljiva kot tisti prvi trenutek na vrtu blizu Portoroža.

Branko Vodopivec

Vsak človek nosi v sebi tihi klic in vznikne iz dremeža, ko se trenutek ustavi. In trenutek se prelevi v čarobnost novega začetka.

In bil je ravno pravi čas, ko se je nova zgodba začela. Brankova babica praznuje 80 let. Hvaležnost do nje, spoštovanje in navezanost sta v njem okrepila njuno povezanost in izvala neizmerno željo po trajnem spominu. Bil je nek popoldan in misli so ustvarjale idejo, ko se je svetloba dotaknila koščka smrekove deščice, da je zasijala kot kos izgubljenega jutranjega sonca. Takrat je začutil, da mu košček lesa pošilja klic, kot bi mu stari duhovi dreves prišepetavali, naj iz njihove tišine ustvari nekaj, kar bo merilo čas drugače kot kovinske ure iz trgovine, nekaj, kar bo ujeto v krogu večnosti. Babici je želel podariti nekaj, kar bi ji vsak dan nežno zašepetalo, da misli nanjo, izročiti nekaj, kar bi nosilo njegovo srce in je kot amulet, izrezljan iz svetlobe spominov.

V kleti so ga čakale smrekove deščice, že prej polakirane, a še vedno dišeče po gozdu. Bile so kot strani nenapisane knjige, čakajoče na zgodbo. Kupil je urni mehanizem in nežne, črno zlate številke, ki so ob stiku s soncem žarele. Na deščico je zapisal posvetilo, drobno črno sled, in vse skupaj premazal s poliuretanskim lakom. Ustvaril je nekaj neponovljivega, za njega in babico nekaj najlepšega. Ura je vrsto let tiktakala na steni kot družinski čuvaj spominov in v babičinih očeh razpirala cvet miline in bila do zadnjega dne tiha sopotnica njenega časa.

Kmalu, prežet z vtisi na prvo izdelano uro, je izdelal tudi uro prijateljici. Ponovno srečanje s koščki smrekovega lesa je v njem prebudilo novo željo, željo, ki bo z dotikom lesa postala nežna pesem na steni, podobna babičini. In nastala je podoba, ki je kot pravično zrcalce na steni prevzela vlogo vprašanj.

Sčasoma se je Brankov hobi razcvetel, danes ure sestavlja iz smrekovih deščic, vezanih plošč, laminata, skratka iz materiala, tudi recikliranega, ki mu lahko vdahne življenje. Na njih rastejo odtisnjene gorske rože, lilije, princeze, dame in mirne koče ob jezeru, ki so kot prizori iz sanj, preneseni na leseno platno. To je čas, ki ga poganjajo sanje in upanje, da mu bo les vedno znova posojal svojo dušo. ●

 Irena Rovani
 Jože Ropoša

Srečanje starostnikov v Renčah

V nedeljo, 26. oktobra, se je v naši dvorani v Renčah odvijalo tradicionalno srečanje starostnikov, ki ga vsako leto organizira krajevni odbor **Rdečega križa Renče**. Udeležilo se ga je približno 120 starejših članov, ki so dopolnili 70 in več

pomladi. Prvo srečanje sega že v daljno leto 1979 in se je ohranilo vse do danes, na kar smo lahko ponosni.

Naše članke sta s svojim petjem razveselila otroški pevski zbor **Kričiči** in moški pevski zbor **Provox**, ki nam nikoli ne odreče

sodelovanja. Vsa ta leta je srečanje vodila prijazna predsednica **Rožica Žvanut**, ki pa sedaj svoje nasledstvo prepušča meni in upam, da bom to tradicijo uspešno peljala naprej. •

✍ in 📷 Tanja Zorn Stepančič

Župnija Vogrsko v oktobru

V župniji Vogrsko je bilo v oktobru več pomembnih dogodkov.

Rožnovenska slovesnost in zlata maša

V cerkvi sv. Justa že dolga desetletja obhajamo prvo nedeljo v oktobru rožnovensko slovesnost. Letos je bilo praznovanje še posebej slovesno, saj smo se pri sveti daritvi Bogu zahvalili za našega zlatomašnika **Cvetka Valiča**.

Slovesni maši je po običaju sledila procesija. Po vasi so moške nosili kip Rožnovenske Matere Božje z Jezusom, okrepljeni cerkveni pevski zbor je prepeval litanije Matere Božje, **Pihalni orkester Vogrsko** pa je igral nabožne pesmi. Procesija se je zaustavila pred mozaikom svete Lucije, ki je bil pred dvajsetimi leti postavljen v bližini kraja, kjer je stala kapelica do porušitve v prvi svetovni vojni. Po vrnitvi v cerkev smo se Rožnovenski Kraljici zahvalili za zlatomašnika, vse milosti in njeno varstvo z zahvalno pesmijo in prejeli blagoslov. Godbeniki in pevci pa so združili moči in

mogočno je zadenela pesem Marija skoz življenje.

Slavljenca so se zahvalili za 50-letno služenje Bogu in ljudem ter mu **čestitali predsednik Društva upokojeincev Vogrsko, župan Občine Renče-Vogrsko** in predstavnici **ŽPS** in **ŽGS**.

To dvojno praznovanje smo zaključili s pogostitvijo in prijetnim druženjem pod cerkveno lipo, ki se je, kljub dopoldanskim nalivom, kopala v zahajajočem soncu.

Prihod romarjev iz Krmina in Pordenona

V soboto, 11. oktobra, je združenje **Fulcherio Ungrispach** iz Krmina v Italiji obiskalo naš kraj, ki je dal ime njihovi slavni družini. Sprejeli smo jih pred

cerkvijo z dobrodoščico in kratkim kulturnim programom.

Sledila je predstavitev dveh knjig o blaženem Danijelu Vogrskem (Daniele d'Ungrispach), rojenem leta 1344 v Krminu. Bil je potomec bogate plemiške rodbine, ki je imela v posesti tudi grad na Vogrskem. Kljub plemenitemu poreklu se je odločil za trgovanje s krznom, svilo in dragocenim orientalskim blagom v Benetkah in okolici. Prizadeval si je za tiho duhovno življenje, sočuten je bil do revnih,

Ljubitelj svetih krajev. To ga je vodilo, da se je klub poroki in družini v Pordenonu leta 1392 odpovedal pravicam, privilegijem in premoženju ter zaprosil za sprejem v kamaldolski samostan svetega Matije na otoku Murano. Leta 1411 so ga roparji ubili v njegovi samostanski celici. Ko so čez 24 let odprli njegov grob, je bilo truplo nestrohnjeno in dišeče. Od takrat ga zaradi številnih milosti častijo kot blaženega.

Po sveti maši v italijanščini in slovenščini so romarji pot nadaljevali na Kostanjevico nad Novo Gorico.

Romanje po župniji od znamenja do znamenja

V nedeljo, 12. oktobra, smo pripravili romanje Od znamenja do znamenja po župniji v svetem letu. V toplem, sončnem nedeljskem popoldnevu smo ob razlagah zgodovinarja, domačina **Vinka Jarca**, in starejših krajanov spoznavali zgodovinsko pomembne točke v vasi.

Začeli smo z molitvijo župnika Cvetka Valiča pri znamenju Matere Božje, ki ga je **družina Smodin** postavila pred 25 leti. Nadaljevali smo proti potoku Vogršček, kjer je stala prva cerkev sv. Justa iz približno 15. stoletja. V Božičevem dvorcu smo si ogledali kapelo sv. Roka in sv. Barbare. Pot nas je vodila proti zadrževalniku Vogršček mimo točke v zaselku Replje, kjer

je nekdanj deloval samostan. Nato smo se po gozdni poti vzpeli na hrib Primož, kjer je stala cerkev sv. Primoža, omenjena ob vizitacijah leta 1698 in 1772. Družina, ki živi v bližini, je ob tem dogodku postavila na tem mestu križ in nas lepo pogostila.

Na poti proti župnijski cerkvi smo zapeli pri mežnarjevi kapeli Matere Božje na Jazbinah in se ustavili na pokopališču. Nekoliko nižje smo postali ob znamenju z mozaikom svete Lucije. Tudi tu smo bili deležni okrepčila družine v soseščini, da smo lahko nadaljevali do vrtca in šole, ki stojita na ostankih gradu. V njem je bila nekoč grajska kapela, posvečena sv. Florijanu. Zaključili smo z zahvalno pesmijo in blagoslovom v župnijski cerkvi sv. Justa.

Srečanje starejših

V soboto, 25. oktobra, so bili na srečanje povabljeni starejši domačini. Župnik Cvetko Valič je zanje daroval sveto mašo. Pomenljiva je bila Pavlova misel iz nedeljske Božje besede, ko pravi Timoteju, da je dober boj izbojeval, tek dokončal, vero ohranil ... Po nagovoru je župnik prisotnim podelil zakrament

bolniškega maziljenja. V molitvi smo se spomnili tudi vseh tistih bolnih, ostarelih in osamljenih, ki se svete maše niso mogli udeležiti.

Bogoslužje so obogatili otroški glasovi priložnostnega zborčka, ki ga je vodila **Veronika Šuligoj**. Sledila sta klepet in prijetno druženje ob mizi dobrot, ki so jih pripravile skrbne sodelavke Župnijske **karitas Vogrsko**. Razšli smo se z nageljčkom in sladko popotnico ter z željo, da se naslednje leto spet snidemo. •

✍ in 📷 Majda Šuligoj

Vsem vernim kristjanom, drugače vernim in nevernim (»ljudej dobre volje«) voščim zdravja, veselja, miru in sreče ob božičnih praznikih. Jezusovo rojstvo, ne le zgodovinsko, ampak tudi v naših srcih in v medsebojnih odnosih, naj oznanja in prinaša sporočilo o smislu in vrednoti polnosti življenja. Še posebej voščim vsem ostarelim, bolnim ali drugače prikrajšanim v življenju.

Cvetko Valič, župnik

Zahvalna nedelja

V cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici smo imeli zahvalno nedeljo 9. novembra. Na ta dan so verniki iz župnije Bukovica tradicionalno k maši prinesli in pred oltar položili različne pridelke, ki so dar narave.

Seveda nam narava ponuja svoje darove, a jih moramo obdelovati in vzgajati, pridne delavne roke pa skrbeti zanje. Vendar zahvalna nedelja ni samo zahvala naravi za njene darove, temveč velja tudi za druge darove, ki so še kako pomembni v našem življenju, kot so svoboda, dom, solidarnost, povezanost, vera in dobri medsebojni odnosi ter tudi izkazovanje hvaležnosti vsem, ki se trudijo za življenje v naši župniji. Župnik **Vojc Žakelj** se je

ob tej priložnosti zahvalil vsem, ki so in še skrbijo za našo cerkev, ter za vse molitve in podporo pri delih, ki so bila opravljena v cerkvi in njeni okolici v zadnjih letih. Letos smo praznovali 90. obletnico posvetitve cerkve sv. Lovrenca, poleg tega pa smo imeli še blagoslov novih kipov Srca Marijinega in Srca Jezusovega, ki smo jih postavili v prazni niši levo in desno od vhoda v cerkev. Kipa sta bila predvidena že v izvornem načrtu za novo cerkev, ki pa žal zaradi finančnih težav tedaj ni bila dokončana. Sedaj pa je

naša cerkev z dokončano konico zvonika, zamenjano strešno kritino in novimi kipi v nišah pred vhodom zasijala v novi lepoti. •

✍ in 📷 Jože Ropoša

Delavnica adventnih venčkov v Bukovici

Tudi letos je bila v župniji Bukovica organizirana delavnica izdelave adventnih venčkov, ki je potekala v soboto, 29. novembra, v veroučni učilnici župništva v Bukovici.

Delavnico je vodila **Katarina**, sodelovali pa so tudi nekateri starši, ki so otrokom pomagali pri izdelavi adventnih venčkov. Kljub mrzlemu jutru se je delavnice udeležilo lepo število otrok. Nekateri otroci že več let sodelujejo in so postali že mali mojstri. Prvi je adventne venčke za revne otroke v sirotišnici začel izdelovati evangeličanski pastor Johann Wichem, ki jim je hotel olepšati adventni čas v pričakovanju božiča. Prvi venček naj bi naredil leta 1839. Takratni venček je imel 24 sveč, in sicer 20 majhnih (za vsak dan) in štiri velike za štiri adventne nedelje. Današnji adventni venčki imajo le štiri svečke, ki predstavljajo štiri adventne nedelje. Ko so

bili na delavnici obodi za adventne venčke okrašeni z zelenimi vejicami in na njih pritrjene še štiri sveče, je bilo otrokom prepuščeno, da jih okrasijo po lastnih zamislih. Na ogled delavnice je prišel tudi župnik **Vojc Žakelj**, ki je otroke pohvalil in jim naročil, naj jih drugi dan prinesejo k nedeljski maši, kjer jih bo blagoslovil. Otroci so bili nad svojimi izdelki zelo navdušeni, res so se izkazali in si zaslužijo pohvalo. Da pa so si mali mojstri ogreli prste, je poskrbela **Mirica**, ki je pripeljala tople čaj in sladke dobrote. Otroci so nato adventne venčke odnesli domov, kjer bodo krasili njihove domove in prinašali toplino v pričakovanju božičnih praznikov. Seveda

pa so v nedeljo venčke prinesli tudi k maši in jih položili na stopnice pred oltar, kjer jih je gospod župnik tudi blagoslovil. •

✍ in 📷 Jože Ropoša

Smo v prazničnem decembru, ko ima vsak izmed nas, od otrok do odraslih, razlog za praznovanje. Miklavž z Božičkom in Dedkom Mrazom za otroke, dan samostojnosti in enotnosti za vse državljane, prehod iz starega v novo leto pa za vse, saj vsi potrebujemo nov začetek. Najstarejši in za nas vernike najpomembnejši pa je božični praznik Jezusovega rojstva, ki nas povezuje najprej v družinskem krogu in nato po cerkvah ob jaslicah v veselju, da je Božji Sin postal človek, eden izmed nas. Blagoslovljene in milosti polne božične praznike vam vošči

Vojc Žakelj, župnik v Bukovici.

Pogovorni večer: 35. obletnica slovenske državnosti

V četrtek, 27. novembra, je **Območni odbor Združenja za vrednote Slovenske osamosvojitve (VSO) Renče-Vogrsko, Šempeter-Vrtojba, Miren-Kostanjevica** pripravil pogovorni večer ob 35. obletnici slovenske državnosti. Gost večera je bil pesnik **Igor Pirkovič**. Človek, ki s svojim ustvarjanjem in delom močno prispeva k ohranjanju slovenske identitete in domoljubne zavesti.

V Dvorani Zorana Mušica v kulturnem domu v Bukovici je zbrane po drugi in sedmi kitici Zdravljice uvodoma najprej nagovoril predsednik območnega odbora VSO **Marko Švara**. Izpostavljeni sta bili enotnost in pogumnost slovenskega naroda v času osamosvajanja. Pot do svobode je bila trnova, saj je bilo treba premagati ne le pritisk Beograda, ampak tudi močne notranje zadržke, saj sta vodstvo takratne Zveze komunistov in njen predsednik Milan Kučan samostojnost dolga leta zavirala. Bila je zahteva slovenskega naroda, izražena na volitvah in plebiscitu, da bi Slovenija postala država, ki jo je sanjal dr. Jože Pučnik – država pravičnosti in dokončne obsodbe vseh zločinov komunističnega totalitarizma, gospodarske svobode, ki ne bo dušila podjetništva in resnične demokracije, kjer prevladajo

interesi domovine in njenih državljanov. To je Slovenija, ki si jo je želel narod in za katero smo se borili.

Igor Pirkovič je spregovoril o začetkih svoje pesniške poti in predstavil svoje pesniške zbirke. V najnovejši *Dom in domovina* gre za doslej najbolj dovršeno in vsebinsko bogato zbirko, saj se v njej loteva različnih, a sorodnih tem, ki imajo skupnega imenovalca – domoljubje. Pesniška zbirka *Skupaj* je ena redkih knjig, ki je namenjena domovini. Spomin nanjo je večer, tako kot so večne pesmi o njej.

V nadaljevanju je spregovoril o stanju v slovenski družbi. Po njegovem mnenju je največja nevarnost, ki preti slovenskemu narodu, nizka rodnost. Dejal je, da so nekatera dejanja oblasti dokaz, kako se z domovino ne ravna, denimo »ukinitve dneva spomina na žrtve enega od totalitarnih sistemov je odraz brezsrčnosti, kljub ukinitvi ga z ukinitvijo ne moreš trajno izbrisati. Ne moreš proti narodu, ne moreš proti pesmi in ne moreš proti domovini«. Omenil je Jožeta Pučnika kot ključno osebnost slovenske osamosvojitve, ki je oral ledino še v času trdega komunističnega sistema s

pogumom in močjo, da je druge povlekel naprej. Bil je prvi med pogumnimi posamezniki, ki so storili prvi korak k samostojnosti, da je potem tudi slovenski narod skoraj enotno stopil na stran samostojne slovenske države.

Ob koncu je navedel, da to, da imamo domovino za vedno in vekomaj, ni samoumevno. Ohranjanje je treba spomin in zavedanje, kaj je bilo potrebno za njen nastanek, ne glede na oblast, tako v šolskih klopih kot širše. Zaključil je z mislijo, da je čas osamosvajanja slovenski skupni čas, in izrazil upanje, da bi v prihodnje domoljubne teme bolj povezovale in manj delile.

Kako stati in obstati?

»Rešitev je vrnitev k našim koreninam, ko ve se, kaj je prav za rod v deželi tej. Globok poklon iskreno tistim vsem družinam, ki delo in poštenje jih vlečeta naprej.

Rešitev je v tem, da sami gospodarji ostanemo na svojem, od zemlje do neba, da ne bi nas potolkli ne strele ne viharji, ki pravijo, da spolov kaj več je kakor dva«.

 in Marko Švara, predsednik OO VSO Renče-Vogrsko, Šempeter-Vrtojba, Miren-Kostanjevica

Pobarvanka

Sudoku

							3
			3	8		2	5
2	3			9			
			6				
			8		9		5 2
9	4					1	
	1			7		8 3	
8				4 2		7	

Roland Tischer

Goriška
knjižnica
Franceta
Bevka
Nova Gorica
France Bevk Public Library

Krajevna knjižnica Renče

telefon: 051 428 770

URNIK:
ponedeljek: 8–12
sreda: 12–18

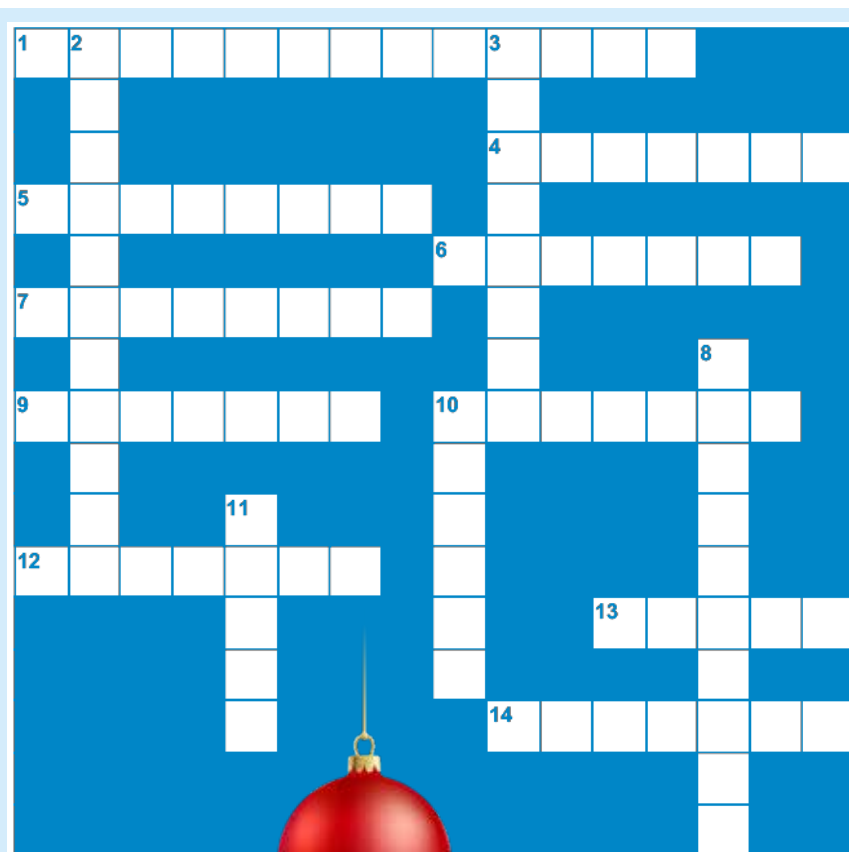
Križanka

Navpično:

2. Delo, ki nas čaka običajno pred božičem, da olepšamo dom.
3. Niz lučk balonov in zelenja, ponavadi je v obliki verige.
8. Odvija se ob polnoči, v cerkvi in ob jaslicah.
10. Slovensko najbolj znano pecivo, ki se ga običajno peče ob praznikih; več variant.
11. Glavni del okraševanja doma; zelene veje, rjavo deblo; običajno je smreka.

Vodoravno:

1. Dobi se ga v trgovini: ima lešnike, cimet, jabolka, je mlečni izdelek. (dve besedi)
4. Nov začetek, začetek novega življenja.
5. Je okroglo, plastično, stekleno, damo ga na drevesce da visi.
6. S čimer se obdarimo? (pomanjševalnica)
7. Ceremonija, ko župnik blagoslovi jedi v soboto popoldne.
9. Običajno jih naredijo kristjani, otroci jih imajo najraje.
10. Sladkarija iz jajc, sladkorja, čokolade in kandiranega sadja.
12. Posebno je slavnostna, obilnejša in okusna.
13. Poleg vsega ostalega ne sme manjkati na drevescu, postavimo jih vsepovsod.
14. Skupnost staršev in otrok.

Roland Tischer

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljeni v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah. V kolikor gre za celostranski oglas, mora ta vključevati še 4 mm dodatka za porezavo (Bleed 4 mm).

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom »ZA OBČINSKI LIST«.

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«.
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«.
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 15. 2. 2026)!**

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Občina Renče-Vogrsko

Bukovica 43, 5293 Volčja Draga

T. 05 338 45 00

F. 05 338 45 10

info@rence-vogrsko.si

www.rence-vogrsko.si

URNIK občinske uprave

Ponedeljek: 8:30-12:00

Sreda: 8:30-12:00 in 13:30-16:30

Petek: 8:30-12:00

BOŽIČNO-NOVOLETNA TORTA

Praznični čas že trka na naša vrata. Kakšen recept? Spomin na leto 1977. V novembru tistega leta sem rodila hčerko. Spominjam se tistega božiča, ko so moje sodelavke iz Ajdovščine prišle na obisk s prekrasno božično-novoletno torto. In sem si mislila – zakaj pa ne? Naj bo to praznična torta.

Sestavine:

- 4 jajca
- 15 dag sladkorja v prahu
- 1 zavitek vanilje
- 12 dag moke
- ¼ zavitka pecilnega praška
- malo naribane limonine lupine

- 3 žlice vode
- 3 dag masla

Nadev:

- 20 dag seseklanih orehov
- 12 dag sladkorja
- 1 zavitek vanilje
- ¼ l kisle smetane
- malo ruma in limoninega soka

Glazura:

- 20 dag sladkorja v prahu
- ½ beljaka
- malo vroče vode
- ribezova marmelada

Priprava:

Penasto vmešamo eno jajce,

tri rumenjake, vodo, sladkor in vaniljo. Rahlo primešamo moko s presejanim pecilnim praškom, limonino lupinico in trd sneg iz treh beljakov. Počasi vkapamo raztopljeno, vendar hladno maslo. Testo pečemo 40 minut v pomaknem modelu za torte. Dobro ohlajeno torto dvakrat prerežemo. Namažemo jo prav na tanko z marmelado, nato jo obložimo z nadevom. Torto sestavimo. Na tanko namažemo marmelado tudi po zunanji steni in glaziramo.

Za nadev zmešamo vse naštetje sestavine.

Glazura:

Sladkor, beljak in vodo zelo dobro zmešamo.

V praznikih, ki prihajajo, pa obilo zdravja in zadovoljstva pri peki. Naj bo srčno in srečno 2026.

Dober tek. •

Renata Tischer
 Roland Tischer

Dober tek!

Recepti iz moje male kuhinje (za otroke in odrasle)

Pozdravljeni ponovno v moji mali kuhinji. December je pred vrati in to je čas, ko iz naših kuhinj zadiši po domačih dobrotah, ki jih z veseljem podelimo z našimi najdražjimi. Pripravimo si predpasnike – danes bomo čarali prave praznične dobrote. Iz listnatega testa bomo naredili smrečico.

Potrebujemo:

- 2 ploščici listnatega testa
- čokoladni namaz
- 1 jajce ali malo mleka (za premaz)

- po želji: sladkor v prahu, dekoracija iz sladkorja (bunkice, snežinkice, bombončki ...)

Postopek:

Pečico najprej segrejemo na 180–200 °C. Nato na pult razgrnemo prvo ploščico listnatega testa in jo na tanko razvaljamo. Razvaljano testo previdno premažemo s tanko plastjo čokoladnega namaza. Razvaljamo še drugo ploščico listnatega testa in z njo pokrijemo prvi, že obmazani del, da dobimo okusen »sendvič«. Izrežemo čim večji trikotnik v

obliki smrečice, lahko ji pustimo tudi majhno deblo. Ob straneh zarežemo vejice – trakove, ki pa naj ostanejo pritrjeni na sredino. Vsako vejico nežno zavijemo, da nastane lepa spirala. Smrečico premažemo z jajcem ali mlekom ter postavimo za 12–15 minut v pečico. Ko je pečena, jo po želji posujemo s sladkorjem v prahu – kot da so nanjo

Dober tek!

padle drobne snežinke. Po želji dodamo še kakšen sladkorni okrask (pisane bunkice, snežinke ...), na vrh smrečice pa lahko postavimo zvezdico iz kartona (ali testa). Prava praznična čarovnija kajne? Pa še kako okusna je.

Veliko kuharskih užitkov ti želim, veselo sladkanje in čaroben veseli december v krogu najdražjih oseb. •

Lep pozdravek
od Male Kuharice

PIHALNI ORKESTER VOGRSKO VABI NA
TRADICIONALNI
BOŽIČNO-NOVOLETNI
KONCERT

26. DECEMBER 2025,
OB 18. URI,
V KULTURNEM DOMU V BUKOVICI

GOSTJA VEČERA: NUŠA DERENDA
KONCERT POVEZUJE: MARTINA ARČON
DIRIGENT: NEJC KOVAČIČ

VABLJENI!

KTD VOGRSKO
PIHALNI ORKESTER VOGRSKO

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko
Občinskega lista je

15. februar 2026

Naslov za pošiljanje
prispevkov za Občinski
list: [obcinsko.glasilo@
rence-vogrsko.si](mailto:obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si)
s pripisom: ZA
OBČINSKI LIST